

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Наміри

Час розпочинати відродження свинарства

▶ СТОР. 10—11

Баланс тижня

Зерна оптимізму проростають важко

▶ СТОР. 13

Бокс

Вистачило однієї правої

▶ СТОР. 16

№ 227 (5977) ВІВТОРОК, 25 ЛИСТОПАДА 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Депутати зачитуватимуть присягу хором

Підготовча депутатська група обговорила принципи розсадки народних обранців у сесійній залі та формування парламентських комітетів, процедуру відкриття першої сесії та інші організаційні питання, пов'язані з проведенням першого пленарного засідання Верховної Ради України восьмого скликання. ▶ СТОР. 2

«Полинь травою на душі гірчить печаль»

1932—1933 роки назавжди закарбувалися в нашій історичній пам'яті як геноцид

У суботу, 22 листопада, в Україні вшановували пам'ять жертв голодоморів. Зранку Президент Петро Порошенко з дружиною поклали квіти до Пам'ятного знака жертвам голодомору 1932—1933 років біля Михайлівського Золотоверхого собору в Києві. Пізніше відбулася церемонія вшанування пам'яті жертв голодоморів у Національному музеї «Меморіал пам'яті жертв голодоморів в Україні». ▶ СТОР. 4

Об'єднує не лише європейський вибір, а й військова загроза зі сходу

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

Учора Київ з офіційним візитом відвідала Президент Литви Даля Грибаускайте. Напередодні, у п'ятницю, в Кишиневі Петро Порошенко провів переговори з президентами Молдови та Польщі. Експерти схиляються до думки, що нині через агресію Росії активізувалася співпраця країн Балто-Чорноморського регіону. У Прибалтиці, Україні, Молдові й Польщі відчувають загрозу від Кремля й тому вимушені відновлювати вже забуті союзи, що існували сотні років тому. Сьогодні ці країни об'єднує не лише прагнення повернутися до «колиски західних народів», а й цілком реальна, до того ж військова, загроза зі сходу. Не дивно, що порядок денний учорашніх переговорів двох президентів визначали саме події на Донбасі.

▶ СТОР. 3

Я ВАМ ПИШУ...

Рекламі — окремий канал

Через набридливу рекламу не можна спокійно переглянути ні пізнавальне кіно, ні цікавий концерт, ні дитячий мультик! Їх завжди перериває реклама, що триває 15—20 хвилин. І за цей час одне й те саме крутять по двічі-тричі. А це страшенно дратує, псує настрій і нервову систему.

На мою думку, щоб зберегти людям здоров'я і зекономити електроенергію, потрібно зробити окремий канал з рекламою. Хай її там крутять з ранку до вечора і дивляться ті, кому це цікаво. Бо я та мої близькі, зазвичай, коли вмикають рекламу, відходимо від телевізорів.

П. ХИЖНЯК.

Пирятин Полтавської області.

ПОДІЇ

Відмовляються від газу для «соціалки»

Об'єкти соціальної сфери у сільських районах Херсонщини, чиї котельні працювали на вугіллі чи газі, масово переводять на використання альтернативних видів палива. Обласна рада виділила 12,8 мільйона гривень для реконструкції застарілих і занадто енерговитратних котелень 24 шкіл, дитсадків, лікарень Білозерського, Генічеського та Чаплинського районів краю. Після завершення переобладнання вони будуть здатні «споживати» паливні брикети з відходів деревини, які виготовляють підприємства області і які можна придбати на місці. «Внутрішні» інвестиції у енергоощадні технології окупляться за два-три роки, **інформує наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

Новий дитсадок — нові перспективи

Днями у селі Староаврамівка Хорольського району урочисто відкрили дитячий садок. Облаштували його в оновленому шкільному приміщенні. Оскільки згаданий населений пункт є центром сільради, то повноправними господарями ошатного дитячого «гніздечка» стали не тільки юні «аборигени». Сюди щодня поспішатимуть дошкільнята зі ще чотирьох довколишніх сіл.

Вони (а надто — їхні батьки) з нетерпінням чекали відкриття садочка. З ним селяни пов'язують нові перспективи розвитку своїх територіальних громад і, власне, рідного краю. Відтепер у Хорольському районі функціонує 21 дитсадок, рівень охоплення хлопчиків і дівчаток дошкільною освітою сягнув тут понад 80 відсотків, **повідомляє наш власкор Василь НЕЙЖМАК.**

ПОВІДОМЛЕННЯ

Урочисте засідання Верховної Ради України з нагоди складення присяги новообраними народними депутатами України та відкриття першої сесії Верховної Ради України восьмого скликання розпочнуться 27 листопада 2014 року о 10-й годині ранку в сесійній залі Верховної Ради України (м. Київ, вул. М. Грушевського, 5).

Вхід з другого під'їзду.

Апарат Верховної Ради України.

В Україні намолочено 62,1 млн. т зерна, зокрема, 25,6 млн. т кукурудзи — *Мінагрополітики*

Депутати зачитуватимуть присягу хором

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У тимчасовій президії будуть представники шістьох політичних сил

Керівник підготовчої групи Володимир Гройсман *(на знімку)* (Блок Петра Порошенка) на початку засідання повідомив, що новообрані депутати вже визначили, що в тимчасовій президії, яка вестиме сесію до обрання керівництва парламенту, буде шість представників політичних сил — переможців парламентських виборів.

Окрім того, на чергове засідання підготовчої групи було винесено проект порядку денного першої сесії, тобто які питання і в якій послідовності розглядатимуть одразу після відкриття сесії. А також технічні питання — проживання народних депутатів, розселення їх у готелях. До того ж В. Гройсман закликав колег «бути дуже стриманими» у цьому питанні. Після вступного слова В. Гройсмана представникам ЗМІ "подякували за роботу" і попросили покинути залу засідань підготовчої групи.

Розміщення депутатів

На розсуд підготовчої групи було запропоновано п'ять варіантів розсадки депутатів у сесійній залі. Або депутати розміщуватимуться у сесійній залі секторально — як, скажімо, в Європейському парламенті чи в парламенті багатьох європейських країн — правий сектор, центр, лівий сектор чи сегментарно. Секторально пропонується розмістити депутатів так: справа наліво — Блок Петра Порошенка, «Народний фронт», «Батьківщина», Радикальна партія, «Самопоміч». «Батьківщина» хоче сидіти на своїх старих місцях — у правому центральному секторі. Опозиційний блок хоче залишитися на місцях Партії регіонів — останні ряди лівого сектору. На місцях комуністів, вочевидь, сидітимуть позафракційні.

Розподіл комітетів

Нині ще узгоджуються і принципи розподілу парламентських комітетів. Нова парламентська більшість пропонує, щоб спочатку обрала посади голів комітетів найбільша за чисельністю депутатська фракція, потім — друга за чисельністю фракція і т. д.

Комітет із питань свободи слова більшість готова віддати опозиції. «Тут питань жодних немає», — зауважив представник «Батьківщини» у підготовчій групі Сергій Соболєв. Однак щодо бюджетного комітету, то парламентська більшість пішла на принцип, а нинішня опозиція (до якої себе вже зарахував Опозиційний блок) наступила на власні «граблі». Адже у парламенті сього скликання саме Партія регіонів, напевно, думаючи, що вони будуть вічно при владі, домоглася, щоб бюджетний комітет відійшов від опозиції до провладної більшості (у Верховній Раді сього скликання бюджетний комітет очолював представник Партії регіонів Євгеній Геллер).

«Тепер ми підемо за тією схемою, яку вони ж запропонували, — стверджує С. Соболєв. — Комітети ділитимуть не за квотами, а за пріоритетністю — бюджетний, фінансовий, правовий, судочинства і т. д.». Великої «боротьби» за регламентний комітет нині не спостерігається. Це пояснюють тим, що депутатську недоторканність може бути обмежено, а відтак регламентний комітет втратить своє «козирне» значення і стане «рядовим». Окрім того, вирішено збільшити кількість парламентських комітетів: із транспортного комітету виокремили в окремий комітет із питань інформатики та інформатизації, а також розділили комітети з питань правоохоронної діяльності та боротьби з корупцією.

Складання присяги

Здається, нарешті вдалося знайти порозуміння щодо процедури складання присяги народними депутатами. За Конституцією зачитувати текст присяги на відкритті першої сесії має найстаріший за віком народний депутат. У новому парламенті це знову буде Юхим Звягільський, котрий обрався депутатом уже восьмий раз.

Олег Ляшко, Віталій Хомутиннік, Володимир Литвин.

Часу на розкачування немає

Керівник підготовчої групи Володимир Гройсман на брифінгу після засідання повідомив, що члени робочої групи домовилися, що всі народні депутати водночас у сесійній залі зачитають присягу зі своїх місць, у тому числі й найстарший за віком обранець, і на трибуну не виходитиме ніхто. Першим проголосить присягу найстаріший парламентарій, а за ним — усі інші. Голова підготовчої групи наголосив, що таке рішення було прийнято консолідовано. «Це є дуже символічно, що присягу зачитає кожен із 421 народного депутата України», — додав Гройсман. Відкриє першу сесію Верховної Ради України восьмого скликання Голова Верховної Ради сього скликання Олександр Турчинов. Після приведення до присяги новообраних депутатів парламенту, до обрання керівництва парламенту вестиме сесію голова підготовчої депутатської групи та члени тимчасової президії.

Пропозицію щодо Прем'єр-міністра України внесе Президент після формування коаліції. Далі буде формування складу Кабінету Міністрів. «Ми робимо все, щоб ці питання не затягувати, оскільки країна очікує на важливі рішення. Немає часу на те, щоб довго розкачуватися», — сказав Гройсман.

Домовленості за зачиненими дверима

Кандидатури на посади Голови Верховної Ради та його заступників на рівні підготовчої групи не обговорюються, оскільки це питання домовленостей між політичними силами, і не лише у рамках коаліції. Посада глави парламенту за Регламентом не є такою, яку висуває коаліція. Однак навіть у межах парламентської більшості лунають певні побоювання: «Але хотілося б, щоб, не дай Боже, у ході цих переговорів не вийшли на принцип, що переможцю дозволено все, коли більшість нехтуватиме і голосами опозиції, і тих, хто голосував за закони «16 січня», — сказав кандидат у народні депутати від «Батьківщини» Сергій Соболєв. — Хотілося б, щоб на таку безпринциповість не пішли».

Опозиція вимагає контроль за владою

Представник Опозиційного блоку в підготовчій групі Сергій Льовочкін наголосив: опозиція наполягає, щоб їй було віддано всі парламентські комітети, які мають контрольні функції. «Ми наполягаємо на збереженні контролю над владою, — наголосив Льовочкін. — Зараз ми працюємо над тим, щоб у парламенті не було квотного розподілу комітетів залежно від кількості депутатів у фракціях. Опозиція вимагає всі комітети, які дозволять контролювати нам дії влади».

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Головний виклик — не так правильно написати, як зробити

Поки політичні сили завершують коаліційні переговори та узгоджують майбутній склад уряду, експерти намагаються спрогнозувати, чи зможе нова коаліція вирішити проблеми країни.

Приміром, керівник центру «Третій сектор» Андрій Золотарьов бачить певну небезпеку в тому, що в Коаліційній угоді не прописано питання політичної відповідальності парламентської більшості. «Мої спостереження за формуванням коаліції дозволяють стверджувати, що новому складу парламенту поки що не вдалося налагодити результативний діалог, а вульгаризована публічність різко знижує здатність політичних гравців домовлятися. Політичний егоїзм, небажання ділитися владою та нездатність відмовитися від принципу «переможець отримує все», призводить до того, що політичні сили з'ясовують, хто з них переміг та ділять повноваження, а не відповідальність», — сказав він під час учорашньої прес-конференції. А підтвердженням цього експерт вважає те, що проект Коаліційної угоди не містить положень про політичну відповідальність учасників коаліції.

Те, що коаліцію сформують п'ять політичних сил, А. Золотарьов називав успіхом команди Президента, оскільки це зменшило можливість переходу в опозицію «Батьківщини» чи Радикальної партії. До того ж це дозволяє говорити про те, що в українському парламенті вперше буде конституційна більшість у складі 306 народних депутатів, що, на думку експерта, можна вважати успіхом. Однак тепер для нового парламенту важливо налагодити результативний діалог, що здається простим тільки на перший погляд. «Випробування для коаліції вже розпочалися, зокрема, в кадровому питанні. Існує деяка різниця в підходах між Президентом та прем'єром, а боротьба за повноваження та посади дуже активна», — сказав А. Золотарьов, зауваживши, що сьогодні важко спрогнозувати, хто увійде до складу уряду, оскільки основні політичні гравці мусять враховувати не тільки власні бажання, а й громадську думку.

Директор Агентства моделювання ситуацій Віталій Бала висловив думку, що представникам політичних сил не вдасться займатися окозамилюванням, бо, окрім громадськості, за діями нової коаліції спостерігатиме й міжнародне співтовариство, котре на основі цього ухвалюватиме рішення про фінансову допомогу Україні. Що стосується тексту Коаліційної угоди, то експерт вважає, що попри записані в ній добрі речі, про цей документ можна сказати, що він не має загальної стратегії. Тож замість писати багатосторінкову угоду, політичним силам доцільніше було б зосередитися на розробці річної програми роботи уряду. «Сподіваюся, що в програмі уряду буде чітко прописано, що потрібно робити, та хто за це відповідає. І тоді ми розумітимемо, робиться щось, чи ні», — сказав В. Бала.

Самі учасники коаліційних переговорів загалом позитивно оцінюють вже досягнуті домовленості. Зокрема, **Микола Томенко, який представляв у робочій групі Блок Петра Порошенка**, оцінюючи парафування Коаліційної угоди, зазначив, що у такий спосіб було реалізовано програму-мінімум, оскільки вдалося переконати Арсенія Яценюка і його команду в тому, що коаліція не може формуватися на підставі двох сторінок загальної декларації, а повинна мати серйозну, відповідальну програму.

Також М. Томенко порадив колегам з «Народного фронту» ще раз звернути увагу на те, що за чинною Конституцією Україна — парламентсько-президентська, а не прем'єрська республіка. «Це означає, що не Прем'єр-міністр мусить ухвалювати всі рішення та формувати уряд із тих людей, які йому подобаються, а всі політичні сили, що підписали Коаліційну угоду, повинні взяти на себе певну сферу відповідальності за діяльність уряду і запропонувати найбільш фахових людей під цю сферу відповідальності. Саме тоді з'явиться професійний і відповідальний уряд, а не «уряд друзів Арсенія Яценюка», — підкреслив політик.

Представник «Народного фронту» Вікторія Сюмар вважає, що основним викликом для новообраної Верховної Ради є не так формулювання головних пріоритетів Коаліційної угоди, як їхня реалізація.

«Пріоритети Коаліційної угоди: обороноздатність, в тому числі курс на НАТО, відновлення суверенітету та територіальної цілісності; виконання Угоди про асоціацію з ЄС; реформа державної служби; децентралізація; судова реформа; пропорційна виборча система; позбавлення недоторканності, обмеження імунітету суддів та закон про імпічмент Президента», тобто, «все те, про що багато говорили, але не робили», — написала вона на своїй сторінці у Facebook. Тож «виклик для нової Ради — не так правильно написати, як зробити. Швидко і консенсусом», — наголосила В. Сюмар.

У «Самопомочі» вважають, що парафування Коаліційної угоди — це тільки перший крок на шляху до справжнього парламентаризму. «В угоду закладено нові «правила гри», за якими закритість та «кулуарщину» замінять прозорість і відкритість», — заявила **представник об'єднання Оксана Сироїд**. Цьому має сприяти й зняття депутатської недоторканності та ухвалення закону стосовно імпічменту Президента.

Лідер Радикальної партії Олег Ляшко, оцінюючи парафування Коаліційної угоди, побажав, щоб для його політичної сили ця угода була не останньою. «А вона буде не останньою за однієї умови — коли те, що в ній написано, буде виконано хоча б на десять відсотків, бо в нас, як правило, всі забувають про угоду в той же день, коли вона підписана, оскільки головною метою таких угод був прихід до влади та дерибан посад і бюджету», — сказав він.

Водночас політик висловив переконання, що нинішній парламент категорично відрізняється від усіх інших хоча б тому, що до його складу прийшло чимало молоді, котра має стати двигуном реформ та відродження країни. «Люди дали нам короткотерміновий кредит довіри під величезні проценти, і цей кредит вже треба починати сплачувати», — наголосив О. Ляшко.

У «Батьківщині» одними з найважливіших положень, які було включено до тексту угоди, вважають закріплення курсу на членство в НАТО, скасування недоторканності депутатів та суддів, а також заборону продажу земель сільськогосподарського призначення. «Найголовніше — нам вдалося обстояти питання стосовно членства України в НАТО. Хоча дивно, що таке надважливе питання викликало гостру дискусію в останній день погодження угоди. Друге не менш важливе — це питання стосовно скасування недоторканності депутатів та суддів, і третє — заборона продажу земель сільськогосподарського призначення», — підкреслив **представник «Батьківщини» Іван Крулько**.

Сергій КОВАЛЕНКО.

ДОВІДКОВО

Із преамбули проекту Коаліційної угоди: «Своїм головним обов'язком ми вважаємо забезпечення обороноздатності України, відновлення економічного зростання, захист прав і свобод наших громадян, у тому числі законних інтересів кримськотатарського народу, усіх громадян України, які проживають на тимчасово окупованій території Криму і Севастополя, частин Луганської та Донецької областей (у тому числі тих, хто тимчасово виїхав із зазначених територій), і звільнення цих територій. Ми будемо вживати всіх необхідних заходів для визволення усіх громадян України, у тому числі народного депутата України Надії Савченко, які залишаються в заручниках у терористів або перебувають у російському полоні. Ми беремо під контроль розслідування злочинів, вчинених під час Революції Гідності, у тому числі розстрілів 18—21 лютого 2014 року, притягнення до відповідальності виконавців та замовників. Ми визначаємо це завдання пріоритетним для керівників органів правопорядку та Генеральної прокуратури».

Об'єднує не лише європейський вибір, а й військова загроза зі сходу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Під час сьомого засідання Ради президентів України та Литви велику увагу було приділено домовленостям у військово-технічній сфері. «Це є конкретна демонстрація підтримки у дуже складній ситуації, у якій нині перебуває Україна через війну, яку агресор розв'язав на сході України», — сказав Петро Порошенко після підписання документів.

За його словами, було погоджено збільшення до 50 осіб кількості учасників АТО, яких буде направлено на реабілітацію до Литви. Домовлено про підготовку офіцерів та участь у багатонаціональних навчаннях на території Литви. Сторони також провели плідні переговори в галузі кібербезпеки.

На думку Президента України, засідання було дуже динамічним, робочим. Він наголосив, що українсько-литовське співробітництво має стратегічний формат, і подякував пані Грибаускайте за «дуже чітку, тверду і послідовну позицію підтримки України» як на двосторонньому, так і на багатосторонньому рівні. Глави двох держав обговорили координацію дій як між двома країнами, так і в рамках Євросоюзу, ООН та ОБСЄ.

ФАКТ

За результатами засідання було підписано Дорожню карту розвитку стратегічного партнерства двох держав на 2015—2016 роки, а також протокол Сьомого засідання Ради президентів України і Литви.

У свою чергу Президент Литовської Республіки Даля Грибаускайте заявила, що Україна потребує глибоких реформ. «Головна битва, яку вам потрібно буде пройти, — не у військовій сфері. Це буде битва з корупцією», — наголосила Президент Литви. Вона додала, що необхідно не лише прийняти відповідні закони, а й утілити їх на практиці.

Президент Литви зазначила, що разом із нею приїхали три литовські міністри для того, щоб налагодити тісне співробітництво між міністерствами оборони, енергетики і закордонних справ. Даля Грибаускайте також наголосила на необхідності реформ у енергетичному секторі. Зокрема, Литва готова поділитися досвідом у побудові LNG-терміналів і позбавленні залежності від поставок газу з Росії.

Окремо під час спільної прес-конференції президентів було порушено питання членства в НАТО. Тим паче це цікаво в контексті останніх заяв речника Володимира Путіна Дмитра Пєскова, який минулого тижня вимагав гарантій невступу України до Альянсу, та нещодавніх тверджень міністра закордонних справ ФРН Франка-Вальтера Штайнмаєра, який, мов відповідаючи пану Пєскову, заявив, що він «бачить партнерські відносини між Україною і НАТО, але ніякого членства».

«Рішення про вступ чи не вступ України в НАТО — це виключно компетенція українського народу... Нами напрацьовано мінімум 6 років напруженої роботи для того, щоб країна відповідала критеріям як щодо вступу в Євросоюз, так і критеріям щодо НАТО. І тільки тоді український народ на референдумі матиме змогу визначитися щодо вступу чи не вступу», — відповів Петро Порошенко. Він також підкреслив, що «нам треба перейти від порожніх декларацій про необхідність приєднання до НАТО до реального конкретного кроку процесу реформування країни». «95 відсотків, якщо хто читав План дій щодо вступу до НАТО, повністю збігається із програмою реформ щодо Угоди про асоціацію», — додав глава держави. «Вам необхідно показувати дії, необхідно робити багато домашнього завдання всередині країни», — стверджила Даля Грибаускайте додавши, що тільки український народ може вирішувати, в якому напрямі рухатися.

(За повідомленнями прес-служби Президента України, інформагентств Укрінформ, УНІАН).

До речі

Нещодавно заступник глави фракції КПРФ Микола Коломейцев запропонував розірвати дипломатичні відносини з Литвою, ввести проти цієї прибалтійської країни економічні та політичні санкції. Спікер Держдуми Сергій Наришкін підтримав цю ініціативу й запропонував розглянути її на найближчому засіданні. Одним із приводів, що спричинив обурення правнуків Леніна, стало не дуже приємне висловлювання президента Литви Далі Грибаускайте про Росію. Утім, її думка про РФ як про терористичну державу зовсім не особиста, як намагаються розповісти журналістам у Державній Думі депутати. Ця ідея цілком уписується у світовідчуття більшості литовців. Нелюбов у Литві до Росії має давні історичні й політичні традиції. Ще живі ті, хто побував у сталінських таборах або воював з росіянами в Другій світовій війні («лісові брати»). Та й їхні діти, онуки не в захваті від того, що Литва сусідить із непередбачуваним «російським ведмедем», країною, яка воює з Україною.

Нинішній «руський мір» стоїть на фундаменті політичної архаїки, суть якої, за словами депутата Євгена Федорова в тому, що «Москва визволить решту світу». Насправді війни Росії з сусідами мають лише одну внутрішню мету — не втратити владу.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Міністр юстиції ігнорує громадськість?

На вчорашній прес-конференції в агентстві «Інтерфакс-Україна» голова громадської ради при Міністерстві юстиції Ігор Марієн висловив думку, що посаду глави Міністерства юстиції України (МЮУ) повинна зайняти інша особа.

Така гостра позиція Ігоря Марієна викликана тим, що нинішній голова МЮУ Павло Петренко у своїй діяльності не співпрацює з громадськістю. Зокрема, він, за словами голови громадської ради, не брав участі в жодному засіданні ради та не делегував своїх представників на її засідання. Через це немає всебічного громадського контролю за здійсненням процедури люстрації.

Крім того, громадська рада при Міністерстві юстиції та Всеукраїнська громадська організація «Комітет конституційно-правового контролю України» звернулися до Окружного адміністративного суду м. Києва з позовною заявою щодо визнання протиправною бездіяльності міністра юстиції Павла Петренка через відсутність комунікації з громадською радою.

Сама громадська рада поки що з кандидатурою не визначилася. За словами Ігоря Марієна громадська рада наразі опікується пошуком альтернативної кандидатури на цю посаду, щоб згодом рекомендувати цю особу коаліції Верховної Ради України.

Антон ГАЛЬ.

Фінансистів готують зі шкільної лави

Школярі з 12 областей України змагалися в знанні податкової системи й банківської справи. «Така кількість фінансово грамотних молодих людей надихає і вселяє надію, що спільними зусиллями ми побудуємо сильну й незалежну країну, — упевнений народний депутат України Денис Дзензерський, який надав підтримку в організації та проведенні заходу. — Для когось зі школярів ці знання стануть запорукою вступу в престижний виш».

Турнір фінансової грамотності відбувся на базі Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Організаторами виступили Комітет Верховної Ради з питань фінансів і банківської діяльності, МОН, Національний банк і Програма розвитку фінансового сектору USAID /FINREP-II.

Учасникам необхідно було відповісти на двадцять конкурсних запитань, що стосувалися податкової системи, фінансових витрат, банківської справи та фондового ринку. Раніше всі вони прослухали спеціальний навчальний курс «Фінансова грамотність». Перше місце посіла команда Сумської області. Кожен учасник турніру отримав диплом, командну нагороду й подарунки від організаторів. «Змагалися представники західних, південних, центральних і східних регіонів України, в тому числі й команда з Донбасу. Це ще один показник єдності нашої країни, — зазначив директор департаменту освіти і науки ОДА Олександр Демчик. — У період глобальної економічної рецесії молодь готова докласти своїх зусиль у боротьбі з фінансовою кризою».

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровськ.

Під час відкриття турніру.

Фото прес-служби ОДА.

АКТУАЛЬНО

Студенти–переселенці до 12 грудня мають визначитися, де хочуть навчатися

Законопроект про забезпечення права на освіту осіб, які проживають на території проведення антитерористичної операції або переселилися з неї під час її проведення, вчора обговорювали новообрані народні депутати, представники уряду та вищих навчальних закладів.

Зокрема, міністр освіти і науки Сергій Квіт зазначив: згідно із законопроектом викладачі, які станом на 1 вересня не переїхали зі своїми вузами в інші регіони, вважаються звільненими.

Також він наголосив, що студенти, котрі вимушено переселилися з Донецької і Луганської областей та мають статус тимчасово допущених до занять, мають до 12 грудня написати заяви і вказати, в якому вузі вони хочуть навчатися.

За словами міністра, з наступного семестру студентам-переселенцям бюджетної форми навчання буде забезпечено фінансування, а в контрактників оплата залишиться такою, як була у вузах Донбасу, незважаючи на те, що їх навчання за спеціальністю, приміром, в Києві коштує дорожче.

Також Сергій Квіт розповів, що міністерство розроблятиме механізми для отримання випускниками шкіл та університетів, котрі не можуть залишити територію Донбасу, атестатів і дипломів українських навчальних закладів. Це, вважає він, може бути екстерна, дистанційні форми навчання.

ЦИФРА

30 тисяч дітей із Донецької та Луганської областей пішли в школи інших регіонів України. 5 538 студентів із Донбасу почали навчатися цього року поза межами свого регіону. Також 14 вищих навчальних закладів перемістилися в інші області країни.

У свою чергу новообраний народний депутат від «Народного фронту» Лілія Гриневич вважає, що в цьому законопроекті треба визначити, яким чином фінансуватиметься система освіти. «На сьогодні 11 вишів, які підпорядковані профільному міністерству, виведені з Донбасу. Вони розвиваються за рахунок внутрішніх резервів. Тому Міністерству фінансів потрібно виробити фінансову частину, щоб цей закон міг працювати», — зазначила вона.

Також, за її словами, внести зміни до законодавства щодо перевезення через нашу митницю можливої матеріально-технічної допомоги для вишів і наукових установ. «Попередні переговори з міжнародними партнерами свідчать про те, що вони готові надати додаткову комп'ютерну техніку для університетів. Якщо ми не внесемо зміни в законодавство, то на митниці зустрінемося з проблемою завезення таких вантажів», — сказала Л. Гриневич.

Ректор Донецького національного університету Роман Гринюк розповів, що його виш переїхав у Вінницю. «Нам виділили два навчальні корпуси, є достатня кількість студентів, викладачів, професорів, доцентів, котрі переїхали разом із навчальним закладом. Але для того, щоб почати навчальний процес, нам потрібно оновити матеріально-технічну базу, адже комп'ютерна техніка, література тощо залишилися в Донецьку і забрати це неможливо. Крім того, держава не в змозі відновити матеріальну базу, яка була в Донецьку. Тому для вирішення цього питання треба внести зміни до чинного законодавства», — сказав він.

Також, за його словами, у студентів є проблема з поновленням документів про освіту. «Усі документи і архіви залишилися на окупованій території. Постає питання про видачу дублікатів. Якщо це в фінансовому плані повністю буде покладено на навчальні заклади, то ми цю проблему не розв'яжемо. Виготовлення дублікатів документів про освіту, які залишилися в зоні АТО або були втрачені, треба здійснювати безплатно і подумати над джерелом фінансування», — зазначив Р. Гринюк.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Миколаївські дівчата вийшли в мороз на центральну вулицю міста в легкому літньому одязі, щоб допомогти солдатам — привернути увагу городян до проблем бійців на передовій. У такий спосіб вони нагадали, що військовослужбовцям на сході зараз дуже потрібні теплі речі. Усього за годину було зібрано 3330 гривень. Днями організатори вирішать, що саме купити солдатам, і підготують докладний звіт, *передає наш власкор Ірина НЕЖИГАЙ*

«Полинь травою на душі гірчить печаль»

1932—1933 роки назавжди закарбувалися в нашій історичній пам'яті як геноцид

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Президент Петро Порошенко, члени уряду на чолі з Прем'єр-міністром Арсенієм Яценюком, київський міський голова Віталій Кличко, керівники органів державної влади та установ, народні депутати, представники дипломатичного корпусу, керівники засобів масової інформації пройшли скорботною ходою та встановили композиції із зерна перед скульптурою «Гірка пам'ять дитинства». Участь у заході також взяли перший та другий Президенти незалежної України Леонід Кравчук і Леонід Кучма, член Громадського комітету з ушанування пам'яті жертв Голодомору-геноциду 1932—1933 років в Україні Ігор Юхновський.

Після спільної молитви в пам'ять жертв голодоморів, яку правили глави церков України, відбулася загальнонаціональна хвилина мовчання...

Звертаючись до присутніх, Президент Петро Порошенко наголосив, зокрема, що в Україні ніколи б не сталося такої трагедії, як Голодомор, якби вона була незалежною, демократичною державою. «Такі лиха, як геноцид, — це риса лише диктаторських, тоталітарних режимів. В Україні, своїй державі, яка йде європейським шляхом, геноцид не повториться ніколи», — сказав Президент.

Петро Порошенко нагадав, що першим сформулював і обгрунтував термін «геноцид» — на чотири роки раніше, ніж це зробила ООН, — польський експерт із кримінального законодавства Рафал Лемкін. Ще в 53-му році він переконливо довів: Голодомор в Україні — класичний приклад геноциду.

«Парламенти десятків країн теж класифікували Голодомор як геноцид. У 2006 році, нарешті, очевидне визнала і Верховна Рада України. Мій голос також був серед депутатів, які голосували за цей історичний закон. Я пишаюся цим. Але головне, що саме як геноцид Голодомор, нарешті, закарбувався в нашій історичній пам'яті», — сказав керманич.

За його словами, згідно з найсвіжішими соціологічними дослідженнями, три чверті українців твердо переконані: Голодомор був саме геноцидом українського народу, а кількість тих, хто не визнає геноциду, дуже швидко зменшується.

«Давайте подумаємо: для чого був потрібен геноцид? Відповідь очевидна. Той же Лемкін казав: «Українець, попри залежність від Москви, відмовлявся від колективізації, приймаючи радше депортацію, або навіть смерть... Саме селяни були хранителями традицій національного духу України. І зброя, яку застосовували проти них, є, мабуть, найстрашнішою, — виморювання голодом», — наголосив П. Порошенко.

За його словами, на жаль, духовні нащадки Сталіна-Кагановича-Постишева не розчинилися в мороці історії. Нині вони правлять кривавий бал на тимчасово захоплених землях так званих ЛНР і ДНР. Повторюють там злочинний експеримент часів Голодомору, позбавляючи мирних людей продуктів харчування. «Сьогодні, коли на окупованих територіях Донбасу починаються голодні бунти, бойовики стріляють у машини з українською гуманітарною допомогою», — сказав він.

ЦИТАТА

Президент Петро Порошенко: «За два роки більшовицького геноциду Україна втратила, за різними оцінками, від 4 до 10 млн. безневинно закатованих громадян. Тільки вдумайтеся! Число жертв у сталінській війні проти українців перевищило загальну кількість жертв Першої світової війни у всіх країнах, які брали в ній участь»!

Водночас глава держави наголосив: «Сьогодні ворог знову намагається роз'єднати нас, пересварити, посіяти поміж нас розбрат та ворожнечу. Сьогодні нам як ніколи потрібна єдність. Вірю, що ми здатні вивчити уроки історії. Хай не сподіваються знову підкорити Україну — ми стали сильними, ми стали мудрими, і ми дамо відсіч».

Вл. інф.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Жалоба і... «Танці у вишиванці» на кістках

У багатьох містах і селах Полтавщини відзначили День пам'яті жертв голодоморів. Головні урочистості відбулися в обласному центрі та на Кургані Скорботи під Лубнами.

Місце під останній освітили ще за радянських часів, 1990 року. А насипали його та увінчали великим металевим дзвоном 1993-го. З прицілом на те, що меморіал набуде всеукраїнського статусу. Однак таким він не став. Поступово до нього стали приходити тільки місцеві мешканці та представники районної і міської влади. Та за часів президентства Януковича про Курган Скорботи знову «згадала» тодішня обласна влада. Щоб «розминутися» з опозицією, яка влаштовувала велелюдну скорботну ходу в Полтаві, «батьки» області вирушали в той день під Лубни...

Цьогоріч із тією ганебною «традицією» було покінчено. Тож обласне керівництво взяло участь і в ході до Кургану Скорботи та поминальній панахиді в розташованому біля нього Мгарському монастирі, й у заходах у Полтаві. Головними з них в обласному центрі став мітинг-реквієм на Театральній площі та велелюдна скорботна хода до Свято-Успенського кафедрального собору УПЦ Київського патріархату, де її учасники помолилися за упокій душ невинно убієнних голодом.

Однак, як і раніше, День пам'яті жертв голодоморів став поминальним не для всіх. Тож минулої суботи в Полтаві продовжували «грати» весілля. А учасники згаданої скорботної ходи змушені були крокувати повз міський загс по тротуару, щедро политому шампанським і встеленому святковим серпантином. Та ще й зустріти збуджених наречену з нареченим при повному «параді», а також їхніх родичів, які поспішали на фотосесію просто неба, що відбувалася менш ніж за сотню метрів од собору...

Усупереч здоровому глузду, в центрі міста минулої суботи «на повну» працювали приватні розважальні заклади. Навіть ті з них, які претендують на статус найреспектабельніших, запрошували на «незабутні» вечірки, концерти, танці... Попри те, що з проханням «скасувати всі розважальні заходи в цей жалобний день» до власників і керівників тих закладів звернулися представники громадської організації «Є свідомі». Але чомусь байдужими до таких сумнівних розваг залишилися повпреди міської влади.

Особливим блюзнірством відзначилися «хазяї» кафе «Мохіто», котрі саме 22 листопада влаштували вечірку з більш ніж промовистою назвою «Танці у вишиванці». Розташоване воно у самісінькій «пуповині» Полтави, за якісь два десятки метрів од пам'ятника Раїсі Кириченко. Видатна співачка, певно, перевернулася б у місці свого вічного спочинку, якби дізналася, що в День пам'яті жертв голодоморів «правнуки погані» не просто танцюватимуть на кістках мільйонів співвітчизників, а ще й робитимуть це в одязі, що ідентифікує українців...

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

Фото автора.

Так «відзначали» День пам'яті жертв голодоморів у кафе «Мохіто».

Фото з його «візитівки» у соціальних мережах.

Під час молитви за упокій душ у Свято-Успенському соборі Полтави.

Фото автора.

Поділися хлібом заради майбутнього

На Кіровоградщині триває акція «Поділись хлібом заради майбутнього!», приурочена до річниці Голодомору. Її започаткували 2013-го за ініціативи народного депутата України Станіслава Березкіна.

Як і рік тому, представники благодійного фонду народного депутата Станіслава Березкіна «Добротвір» та місцеві журналісти провідують стареньких, які пережили голод, записують свідчення людей, передають їм хліб як символ життя, надії і благополуччя та інші продукти.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

На знімку: перший, до кого завітали благодійники, — 89-річний Василь Хільченко, який нині живе в Компаніївці. Чоловік родом із Губівки, де дитиною пережив жахливі події Великого Голоду.

Фото Ігоря КРУШЕНИЦЬКОГО.

Усупереч здоровому глузду, в центрі Полтави минулої суботи «на повну» працювали приватні розважальні заклади

Героїв–майданівців нагородили

У День Гідності та Свободи Указом Президента України Петра Порошенка присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (посмертно) рівнянам Арутюняну Георгію Вагаршановичу, Опанасюку Валерію Адамовичу, Храпаченку Олександру Володимировичу.

Георгію Арутюняну на час його загибелі на Майдані було 54 роки. Він — громадянин Грузії, проживав у Рівному. Загинув 20 лютого від кулі снайпера біля Монумента Незалежності. У Георгія круглими сиротами залишилося двоє дітей: повнолітня та трирічна доньки.

Валерій Опанасюк мав 43 роки, загинув також 20 лютого від снайперської кулі, залишив дружину вдовою, чотирьох дітей — сиротами. Наймешому сину загиблого два роки. Найстарший доньці — 12. На час загибелі Валерія його дружина Вікторія носила під серцем п'яту дитину.

26-річний Олександр Храпаченко був убитий снайперською кулею, яка вцілила йому в око. Навчався в Рівненському державному гуманітарному університеті на кафедрі театральної режисури. Захоплювався туризмом.

Цьогоріч у жовтні в знак пам'яті про земляків у Рівному було відкрито також барельєф із нерозривним строєм Майдану, і в цьому строю пліч-о-пліч навіки стали Георгій Арутюнян, Олександр Храпаченко та Валерій Опанасюк.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Млинів
Рівненської області.

На знімку: такими у світлій пам'яті залишилися Герої України, рівняни Георгій Арутюнян, Олександр Храпаченко та Валерій Опанасюк.

Фото з архіву.

Стали перед бійцями на коліна

У Вінниці урочисто зустрічали роту бійців батальйону територіальної оборони, які повернулися у короткотермінову відпустку із зони бойових дій.

На зустріч з мужніми земляками містяни зібралися на Майдані Героїв Небесної сотні. Через негоду автобус з бійцями запізнився на дві години. Незважаючи на це, захисників терпляче чекали їхні рідні, друзі, знайомі, небайдужі містяни. Усім великим сімейством зустрічали підполковника запасу Олександра Швеця. Мати, дружина, донька, онук, брат, дві тітки, племінники прийшли на майдан, щоб наблизити хвилини зустрічі. Кажуть, три місяці чекали воїна. Саме через стільки часу рота вперше прибула на ротацію. Бійцям надали 20-денну відпустку.

Живий коридор шани створили тим, хто виходив з автобуса. Лунали традиційні в таких ситуаціях вигуки: «Герої!», «Дякуємо!», «Слава Україні!». У декого на очах бриніли сльози. Волонтер Наталя Калмикова стала перед бійцями на коліна. Ротний В'ячеслав Нечипорук подякував землякам за підтримку. До підніжжя пам'ятника Шевченку поклали квіти і заспівали Гімн України.

Напередодні вінничани провели в дорогу на схід держави іншу роту того самого батальйону. Після 20-денної відпустки добровольці знову взяли до рук зброю, щоб стати на захист цілісності держави у протистоянні з бойовиками.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

Відрядили дрова на фронт

Три каміони із дровами, лісом для бліндажів та питною водою вирушили із Закарпаття до оборонців на сході. Таким було замовлення земляків-захисників. Отримувачі — воїни 128-ї бригади, а також прикордонники Чопського і Мукачівського загонів, повідомили у прес-службі ОДА. Деревину підготували держлісгоспи Ужгородський, Воловецький і Міжгірський. Пальне закупили колективи обласної Служби автодоріг, облавтодор і управління земельних ресурсів. А дві тисячі 5-літрових каністр якісної питної води надав керівник ТОВ «Шаянські мінеральні води» Іван Кадар.

Окрім добротних теплих речей, вантаж збагатили буржуйками, які надав директор заводу «Конвектор» Анатолій Головнич. Відрядили посилки оборонцям, а ще — дизельний генератор, ліки, цигарки, акумулятори...

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Фото надане прес-службою ОДА.

ТИМ ЧАСОМ

Рада оборони Івано-Франківської області розподілила кошти на першочергові військові потреби.

За зверненням керівництва військової частини А-1349 щодо допомоги у придбанні матеріальних засобів та запчастин для спеціальної автомобільної техніки вирішено виділити 42,509 тисячі гривень. За ці кошти додатково закуплять теплу білизну, зимові берці, бронежилети, індивідуальні аптечки й тактичні окуляри. Також буде придбано автозапчастини та акумуляторні батареї.

Понад 245 тисяч гривень піде на забезпечення зведеного загону обласної ДСНС, який перебуває у зоні АТО, акумуляторними батареями, шинами, пальним, бронежилетами тощо. За окремі кошти (63,365 тис. грн.) буде профінансовано придбання сучасних засобів зв'язку. 24,22 тис. грн. передбачено для забезпечення 92-ї механізованої бригади Збройних Сил України бензопилами та електрогенераторами.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Факт загибелі встановлено через суд

У Львові створено прецедент. У двох випадках факт загибелі учасників АТО було встановлено через суд. Це дасть змогу родичам отримати свідоцтво про смерть і без тяганини претендувати на матеріальну допомогу та низку пільг.

Дві схожі справи розглядали у Сихівському та Шевченківському районних судах. Тіла загиблих не вдалося ідентифікувати. У першому випадку військовослужбовець загинув під Зеленопіллям. Під час обстрілу «Градами» снаряд влучив у палатку. Це бачили друзі та командир. Тіла не вдалося виявити. У другій історії боєць підірвався на міні й останки теж не вдалося ідентифікувати.

Як правило, у таких випадках отримання свідоцтва про смерть затягується на рік-два. Львівські суди ці справи розглянули в короткі терміни — протягом місяця. Місцеві юристи безплатно допомагають родичам загиблих. До розгляду підготовлено ще дві такі справи. Допомогу надає юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, де відкрили громадську приймальню для учасників АТО, до якої звернулися вже кілька сотень людей. Найчастіше із запитаннями, де отримати ту чи іншу довідку, або ж допомогти в юридичному супроводі справи в суді.

Богдан КУШНІР.
Львів.

ІЗ ПЕРЕДОВОЇ

Риторичний торг: не продешевити б

Воєнні дії на сході України увійшли в чергову активну фазу. До неї досить довго готувалися й російсько-терористичний гібрид, і наші сили. Судячи зі зведень Радбезу і штабу АТО, противник не припиняє спроб розширення підконтрольних йому територій. Напади й обстріли йдуть по всій лінії фронту: на Донецькому, Дебальцівському, Луганському, Маріупольському напрямках і в районі Бахмутської траси. На особливо важких для окупанта ділянках у авангарді йдуть кадри діючої російської армії.

«Після невдалих спроб противника просунутися до околиць Дебальцевого з боку Нікішиного й Чорнухиного силами трьох тактичних груп місцевих бойовиків, в «першу лінію» введені російські військовослужбовці», — **повідомив** на своїй сторінці у Фейсбук **директор Центру військово-політичних досліджень Дмитро Тимчук.**

У зоні бойових дій гібриди переформатуються, намагаючись створити так звану армію «Новоросії». Хоча, за зміненою останнім часом риторикою Кремля, дуже схоже, що цей проект Путіна вже не цікавить. Єдиного командування в бойовиків немає. У їхніх лавах спостерігається розлад і безладдя. Деякі формування бойовиків більше схожі на банди, що воюють між собою, ніж частини сили, об'єднаної однієї ідеєю. Неслухняних, які відбилися від череди, карають. **За даними групи «Інформаційний спротив»**, процес об'єднання бандформувань, що проводиться під керівництвом Генштабу ЗС РФ за підтримки ФСБ РФ, супроводжується сутичками між збройними угрупованнями. Помічено випадки арештів представників окремих терористичних груп. Найактивніші сутички відзначаються в південних районах Донецької й Луганської областей, де російські найманці (передусім т. зв. «козацтво») ведуть збройну боротьбу з дрібними групами місцевих бойовиків, що втекли з районів Горлівки, Макіївки, Єнакієвого, Стаханова й Донецька. Спостерігачі доходять висновку, що командування нової «армії» не в змозі контролювати ці терористичні групи на території як «ДНР», так і «ЛНР».

Незважаючи на активну присутність російських військ на Донбасі й на наших південно-східних рубежах, цілком очевидно, що Путін злив «Новоросію», «ДНР» і «ЛНР» як самостійні державні утворення або нові суб'єкти РФ, **стверджують аналітики «ІС».** Кремлівський наполеон останнім часом змінив риторику й почав торгуватися зі своїм ворогом номер один — Заходом. Предмет цього торгу — Україна. Останнім хітовим лотом, виставленим Росією на аукціон світової безпеки, є стовідсоткова гарантія позаблокового статусу нашої держави.

«Подібні одкровення Путіна через своїх спільників є вже не дипломатією, а відвертим базарним торгом і благанням про порятунок. Щоб цар міг зберегти свою «морду лица». А всі крики про «нацистів» і «загрозу» для російськомовного населення України виявилися лише ширмою для анексії Криму та розв'язання війни на сході України. Це чудово розуміють і на Заході. Чи дасть хтось Путіну такі гарантії — справа часу, — **вважають експерти секції «Дельта» групи «ІС».**

Але іншим важливим питанням залишається таке: чи розуміють на Заході, що, давши Путіну перепочинок зараз, вони заряджають його на наступний ривок проти України й, можливо, Прибалтики? Ситуація із Грузією 2008 року не повинна повторитися, коли Європа вдала, начебто повірила в казки Москви про геноцид жителів Цхінвала, й акуратно відсторонилася від конфлікту».

Очевидно, торги триватимуть. За чиїми правилами відбудеться цей аукціон, багато в чому залежить від ситуації й рішучості Європи та Америки не продешевити...

Ольга ВІТЕР.

«Нині переміщені особи перебувають не в найкращому стані, щоб пережити зиму. Місця, в яких вони мешкають, не обладнані для життя. Там серйозні санітарні проблеми, гігієнічні умови в критичному стані, там холодно», — *розповіла в інтерв'ю «ВВС Україна» голова ЮНІСЕФ в Україні Джованна Барберіс*

Укладення угоди з Іраном стосовно його ядерної програми відтерміновано. Учасники перемовин у Відні заявили, що готові до нових зустрічей, щоби досягти фінальної угоди *(«Євроньюз»)*

Перші демократичні

У неділю в Тунісі пройшли перші вибори президента після «жасминової революції» (січень 2011 року). Тоді із цієї посади був скинутий і втік із країни Зін ель-Абідін Бен Алі, який перебував при владі 23 роки. Для участі в нинішніх виборах попередньо зареєструвалося 5 мільйонів 280 тисяч осіб із 10,9 мільйона громадян Тунісу. Їм належало обрати главу держави з 27 кандидатів. Щоправда, п'ятеро напередодні голосування зняли свої кандидатури, але їхні імена залишилися в уже надрукованих бюлетенях.

Народне волевиявлення завершилося в неділю о 18.00 за місцевим часом за хорошої явки — понад 64 відсотки. А вже за три години партія «Нідаа Туніс» («Заклик Тунісу»), яка виграла раніше парламентські вибори, оголосила про перемогу свого лідера — 87-річного Бежі Каїда ес-Себсі. Втім, **як повідомляє «Євроньюз»,** зі штабу його головного суперника — тимчасового глави держави Монсефа Марзукі заявили, що саме він лідирує у президентських перегонах. «У найгіршому разі ми маємо майже рівні результати, а в кращому — лідируємо на 2—4 відсотки. Марзукі обов'язково пройде в другий тур виборів», — вважають у команді тимчасового президента Тунісу.

За законом цієї країни Центральна виборча комісія повинна оголосити про результати виборів протягом трьох днів після закриття останньої виборчої дільниці. Тобто, підсумки президентських виборів у Тунісі мають бути оголошені не пізніше середи, 26 листопада. Оголошення даних екзит-полів у цій країні заборонено законом, тому всім рекомендували запастися терпінням. Якщо жоден із кандидатів не отримає абсолютної більшості голосів, то другий тур виборів проходитиме наприкінці грудня.

Нагадаємо, президентські вибори та парламентські, які відбулися 26 жовтня, завершать формування у Тунісі постійних вищих органів державної влади.

Ярослав СЕРГІЄНКО.
Фото автора.

Незважаючи на вибори, на вулицях Тунісу панував спокій.

ЛІКНЕП ПРО ЄС

Після підписання Угоди про асоціацію з ЄС відкриваються можливості для

- ***співпраці над створенням європейської навігаційної системи — конкурента GPS.***
- ***ЄС користуватиметься нашими технологіями ракетобудування.***
- ***Стане якіснішим і активно розвиватиметься 3G Інтернет.***
- ***Збільшиться пропускна спроможність мобільного Інтернету.***

За матеріалами Представництва ЄС в Україні

Кредит «корисним ідіотам»

ДУМКА

Здавалося б, навіщо Кремлю підтримувати 9 мільйонами євро націоналістичну французьку партію «Національний фронт», лідер якої одіозний украй правий політик Марін Ле Пен? Днями новину про таке фінансове вливання повідомив інформаційний портал «Медіапарт». На перший погляд, ніякої логіки. Адже Росія не один рік бореться з «агентами іноземного впливу» всередині країни: закриває фонди, товариства, газети, організації, котрі хоч якось пов'язані з міжнародними організаціями.

Річ у тому, що Москва шукає союзників у Європі, здатних підняти її рейтинг. До речі, отримати російські мільйони, як пише те саме видання, допоміг спостерігач на «виборах ДНР» націоналізер Жан-Люк Шаффхаузер. Адже, за словами скарбника партії «Національний фронт» Валлерана де Сент-Жюста, «всі французькі та європейські банки відмовили в коштах» Ле Пену та його доньці, яка не раз заявляла, що ненавидить арабів і чорних. Тим часом у Росії Марін Ле Пен приймають на найвищому рівні, особисто спікер Держдуми Сергій Наришкін числиться у її друзях. Сьогодні путінські стратеги вирішили внести розкол у Євросоюз, діючи цілком легально. Альянс «лідера нації» Путіна й шовініста Марін Ле Пен вельми показовий для розуміння того, що є Путін. У Москві вважають, що цей альянс може змінити «стару Європу».

За французькими законами одержувати кредити за кордоном політичні партії можуть. Залишається тільки запитати в російських платників податків, чи згодні вони з тим, куди йдуть гроші, призначені на розв'язання їхніх соціальних проблем.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

В Азії не вщухають стихії

В Японії, у префектурі Нагано, яка нещодавно постраждала від виверження вулкана Онтаке, в суботу сталися два сильні землетруси — магнітудою 6,8 бала за шкалою Ріхтера. Епіцентр припав на невеличке містечко Хакуба, відоме як гірськолижний курорт в районі так званих японських Альп, та селище Отарі. Тут було зруйновано кілька десятків будинків, пошкоджено водогін та систему опалення. Чимало людей потрапило під завали. За останніми даними, постраждали 39 мешканців, семеро перебувають у лікарні в тяжкому стані. В ніч із суботи на неділю понад 300 чоловік було евакуйовано із зони загрози.

Сейсмологи стверджують, що поштовхи в Японії продовжуватимуться ще щонайменше тиждень. Зокрема, в понеділок вранці стався новий землетрус магнітудою 4 бали.

Учора в район землетрусу прибув прем'єр-міністр Шіндзо Абе, який оглянув масштаби руйнувань та зустрівся із мешканцями постраждалих населених пунктів.

Рятувальники попереджають про можливі сходи лавин та зсуви ґрунту. На щастя, стихія не розбудила вулкан Онтакі, хоча не виключено, що обидва стихійні лиха — явища одного порядку: суть у процесах, що відбуваються в глибинах тектонічних порід.

До речі, тієї самої суботи сильний землетрус стався і в Китаї. Загинуло п'ятеро осіб, поранення одержало майже півсотні людей, серед них чимало учнів початкових класів. Пошкоджено близько 25 тисяч помешкань.

Ніна БАЛИКОВА.

На знімку: ***Китай, провінція Сичуань. Постраждалим у результаті землетрусу надають медичну допомогу.***

Фото Xinhua/ Укрінформ.

Токіо.

Результати виборів оголошено, але післясмак неточності лишився

СТЕЖИМО ЗА ПОДІЄЮ

Державна виборча комісія Польщі нарешті спромоглася оголосити результати виборів до органів місцевого самоврядування різних рівнів. «Голос України» писав про проблеми з підрахунком голосів, спричинені збоєм в інформаційно-аналітичній системі, й навіть про спроби захопити приміщення Держвиборчкому через безпорадність чиновників.

У підсумку політологи стверджують, що в цих виборах поляки отримали трьох переможців. Ідеться про лідерів перегонів до воєводських сеймиків, де голосування відбувалося, як кажуть, за партійними списками. Найбільше голосів отримала опозиція («Право і справедливість») — 26,85%, друге місце займає правляча Громадянська платформа — з 26,36%, третє — з 23,68% голосів виборців — посів партнер влади Польська народна партія. Проте, коли кількість отриманих голосів поділили на мандати, то переможцем «у цій номінації» стала партія влади. Вирішальну роль тут відіграла чисельність виборців у воєводствах, які принесли перемогу конкретним партіям. Що більше населення — то більше місць має сеймик. Тож із загального числа 555 депутатських мандатів у 16 воєводських сеймиках ГП отримала — 179, «ПіС» — 171 «штик», третю позицію займає Польська народна партія, яка матиме 157 депутатів. Саме ця сила стала «чорною конячкою» у перегонах. Порівняно з попередніми виборами вона фактично подвоїла кількість мандатів у сеймиках, і тепер без її участі неможливо сформувати виконавчі органи регіонів. Оскільки сьогодні «народники» чітко задекларували намір співпрацювати з Громадянською платформою, ця коаліція ділитиме владу в 15 регіонах країни, а опозиційна «ПіС» лише в одному — прикордонному з Україною Підкарпатському воєводстві.

Водночас не вщухає політична баталія навколо Держвиборчкому. Її члени через затягування у підрахунку голосів вже заявили, що після завершення цих виборів подають у відставку. Проте опозиційні сили країни домагаються проведення перевиборів. Як головний аргумент наводять не лише затримку з оголошенням результатів, а й велику кількість недійсних бюлетенів. Лідер опозиції Ярослав Качинський назвав оголошені результати «неправдивими, неточними, щоб не вживати слова фальсифікованими», та скликає на 13 грудня велику маніфестацію у Варшаві з вимогою перевиборів. Правляча коаліція називає дії опозиційних сил «знищенням фундаменту демократії». Президент країни Броніслав Коморовський відмовився від запланованого на цей тиждень офіційного візиту до Японії і проводить консультації стосовно можливих змін виборчого законодавства.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Кабмін Ізраїлю ухвалив спірний законопроект «Про національний характер єврейської держави». На черзі — його розгляд у парламенті

Терористи не дали працювати ремонтникам газо- і електромереж

Учора вранці Геннадій Москаль на своєму сайті повідомив, що місія ОБСЄ, яка мала забезпечити нормальну роботу газівників та електриків, провалила завдання. «Терористи обстріляли ремонтників. Ні світло, ні газ у Трьохізбенку так і не подали», — підсумував голова Луганської ОДА на своєму сайті.

У неділю вранці він особисто поїхав у Трьохізбенку, взявши із собою вантажівку гуманітарної допомоги. Паралельно туди виїхала й ОБСЄ. Ремонтні бригади мали працювати в двох напрямках. Газівники з нашого боку та Алчевська (який контролюється бойовиками) мали зустрітися поблизу Кримського й разом відновити пошкоджений газопровід, що йде до Трьохізбенки. А електрики в цей час взялися відновлювати обірвані лінії електропередач у самій Трьохізбенці та на території, підконтрольній атаману Козіцину, з боку Слов'яносербська. «З прикрістю мушу констатувати, що домовленості були зірвані терористами. Групу газівників з Алчевська та представників ОБСЄ з Луганська вони просто не пропустили до Кримського, а нашу бригаду, яка вийшла на нейтральну територію у спецодязі й з білим прапором, обстріляли з автоматичних гранатометів. Ніхто, на щастя, не поранений, військові евакуювали людей, які так і не почали ремонт, — розповів Геннадій Москаль. — У самій Трьохізбенці ситуація трохи інша — півдня було тихо, і ремонтники зі Слов'яносербська встигли усунути близько 80 відсотків пошкоджень на підконтрольній атаману Козіцину території. А після обіду бойовики відкрили вогонь, тому роботу довелося припинити. Ні газ, ні світло в Трьохізбенку так і не подали. Почалися морози (в неділю зранку було мінус 10), і люди, щоб зігрітися, вирубують лісові насадження й сади — груші, персики, абрикоси. ОБСЄ так і не змогла виступити посередником між Україною та терористами, гарантувавши припинення вогню, щоб урятувати мирних мешканців від замерзання. Будемо намагатися зробити щось самі».

ФАКТ

Сьогодні в десятьох регіонах України працюють 300 спостерігачів ОБСЄ, які представляють понад 40 країн. Більш як 150 із них — громадяни України.

Натомість у самій місії провали в роботі пояснюють нестачею людей і техніки. «Тільки-но ми збільшимо склад місії до 500 спостерігачів, тільки-но зросте кількість броньованих машин, а нашу роботу спростять безпілотники, тоді поставлене перед нами завдання стане більш здійсненним», — зізнався на зустрічі з журналістами **(на знімку)** представник спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Україні Михайло Боцюрків.

Треба зазначити, що останнім часом місія ОБСЄ зазнає критики. Від неї вимагають оперативнішої і результативнішої роботи. У відповідь її представники звертають увагу на той факт, що майже щодня їх представники виїжджають на місця обстрілів, що дуже небезпечно. «Але вони це роблять саме для того, щоб зібрати інформацію і донести її суспільству. Щоб показати всім, наскільки сильно від цих обстрілів страждає цивільне населення. Саме заради мирного населення місія і працює», — переконує Михайло Боцюрків. Утім, приклад із Трьохізбенкою, що його він навів для ілюстрації такого співробітництва (ще не знаючи, чим закінчиться справа), виявився провальним.

Журналісти сподіваються, що інший фінал буде в операції із порятунку їхнього колеги — головного редактора луганського інтернет-видання «Політика 2.0» Сергія Сакадинського, який був узятий у полон бойовиками понад три місяці тому. Спостерігач ОБСЄ Вінсент Годбіллон підтвердив, що Сергій був захоплений у полон представниками угруповання бойовиків «Бетмен». Кілька днів тому його звільнили з місця ув'язнення, і він перебуває у військовій комендатурі «ЛНР». Вінсент особисто займається долею луганського журналіста й сподівається на його якнайшвидше звільнення. Усього за останній тиждень за допомогою місії ОБСЄ із катівень «ЛНР» удалося визволити 20 осіб.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.
Фото автора.

Підготовка до важливої події року — вибори в Олій Мажліс Республіки Узбекистан і місцеві Кенгаши народних депутатів

В Узбекистані триває активна виборча кампанія з виборів у Законодавчу палату Олій Мажліса Республіки Узбекистан, обласні, районні та міські Кенгаши народних депутатів, які відбудуться 21 грудня 2014 року. Нині завершився один із найважливіших етапів виборів — реєстрація кандидатів від політичних партій у депутати Законодавчої палати Олій Мажліса Республіки Узбекистан.

ДОВІДКОВО

На підставі рішень Центральної виборчої комісії Республіки Узбекистан до участі у виборах у Законодавчу палату Олій Мажліса Республіки Узбекистан допущені: Соціал-демократична партія Узбекистану «Адолат»; Рух підприємців і ділових людей — Ліберально-демократична партія Узбекистану; Демократична партія Узбекистану «Миллий тикланиш» і Народно-демократична партія Узбекистану. Також Центральна виборча комісія взяла до відома рішення Екологічного руху Узбекистану про участь у виборах депутатів Законодавчої палати Олій Мажліса Республіки Узбекистан.

Масштабні реформи, спрямовані на створення і розвиток системи багатопартійності, посилення ролі політичних партій у житті суспільства, розроблена на основі міжнародних стандартів нормативно-правова база, наявні умови для вільної діяльності партій сприяли в країні підвищенню активності політичних партій і формуванню між ними здорової конкуренції. У результаті політичні партії стали потужною політичною силою, здатною захищати інтереси різних верств населення.

Відповідно до Закону «Про вибори в Олій Мажліс Республіки Узбекистан» висування кандидатів у депутати здійснюється вищими органами політичних партій. Вищими органами діючих в Узбекистані політичних партій є курултай або з'їзд. Політичні партії правомочні висунути по сто двадцять п'ять кандидатів у депутати — одного кандидата в депутати по кожному виборчому округу.

Також політичні партії мають право висувати кандидатів у депутати місцевих Кенгашей народних депутатів. Згідно із законодавством їх висування здійснюється відповідними обласними, районними та міськими органами політичних партій. Для виборів депутатів у місцеві Кенгаши народних депутатів утворюється не більше шістдесяти, у районні та міські Кенгаши — не більше тридцяти виборчих округів. Від кожного виборчого округу обирається один депутат відповідного Кенгаша народних депутатів. Право на висування кандидатів у депутати районних і міських Кенгашей нарівні з політичними партіями мають також органи самоврядування громадян.

Відповідно до змін і доповнень, внесених в цьому році до Закону «Про вибори в обласні, районні та міські Кенгаши народних депутатів», кандидатами в депутати висуваються особи із числа громадян, які активно брали участь у громадсько-політичному житті країни, розвитку економіки відповідної області, району, міста, що сприяє підвищенню ефективності малого бізнесу та приватного підприємництва, фермерського руху. Це положення співзвучне з реформами, спрямованими на розвиток вітчизняної економіки. Із запровадженням до законодавства цієї нової норми посилюється увага до висування кандидатами в місцеві Кенгаши людей, що роблять свій внесок у розвиток країни. До того ж забезпечуватиметься надійніший захист інтересів підприємців, суб'єктів малого бізнесу та фермерів.

Ще одна важлива особливість національної виборчої системи — **згідно із законодавством число жінок має становити не менш як 30% від загальної кількості кандидатів у депутати, висунутих від політичної партії**. Це говорить про велику увагу до підвищення громадсько-політичної активності жінок, посилення їх ролі в управлінні державою та суспільством. Як практичну реалізацію цієї норми можна зазначити, що на парламентських виборах 2009 року до Законодавчої палати було обрано 33 жінки, або 22 відсотка від загального числа депутатів. Такий високий показник дістав визнання представників розвинених демократичних країн і міжнародних експертів. Адже в парламентах європейських держав частка жінок становить у середньому 18 відсотків.

Відповідно до даних ЦВК серед зареєстрованих кандидатів у депутати нижньої палати парламенту представники сфери освіти становлять 26,5%, виробничої сфери — 20,2%, економісти — 20,8%, правознавці — 14,2%, працівники системи охорони здоров'я — 10,1%. Всі мають вищу освіту, мають великий життєвий досвід. 21,7% кандидатів у депутати мають учений ступінь доктора або кандидата наук, 13,8% раніше обиралися депутатами. При цьому із загальної кількості зареєстрованих депутатів жінки становлять 31,8%.

Таким чином, згідно зі статтею 26 Закону «Про вибори в Олій Мажліс Республіки Узбекистан» реєстрація кандидатів у депутати завершилася у встановлений законом термін. Варто зазначити, що після реєстрації кандидатів у депутати **почався важливий етап виборчого процесу — передвиборна агітація,** яка здійснюється на основі вимог виборчого законодавства.

В Узбекистані створено організаційно-правові механізми, що сприяють ефективному застосуванню всіх форм і методів передвиборної агітації. Відповідно до Закону «Про вибори в Олій Мажліс Республіки Узбекистан» і Положення «Про порядок використання засобів масової інформації кандидатами в депутати, політичними партіями при проведенні передвиборної агітації під час виборчої кампанії з виборів у Законодавчу палату Олій Мажліса Республіки Узбекистан» кандидатам у депутати, політичним партіям надається **рівне право використовувати засоби масової інформації.** З метою забезпечення для кандидатів у депутати, політичних партій у період передвиборної агітації рівних умов використання ЗМІ, постановою Центрвиборчкому визначено алфавітний порядок їх виступів у засобах масової інформації із програмою своєї майбутньої діяльності.

При цьому кандидатам будуть створені всі необхідні умови для зустрічей з виборцями. Слід зазначити, що створення всім кандидатам у депутати, політичним партіям рівних і широких можливостей для справедливої та відкритої передвиборної боротьби сприятиме забезпеченню здорової конкуренції на основі політичного плюралізму.

На завершення можна вказати, що у світі інтерес до майбутніх виборів у парламент Узбекистану зростає. Нині багато представників від міжнародних організацій і низки закордонних країн підтвердили свою участь як міжнародні спостерігачі. Крім того, Центрвиборчком акредитував понад 300 представників іноземних (у тому числі і з України) і вітчизняних ЗМІ для висвітлення виборів.

За матеріалами Посольства Республіки Узбекистан в Україні.

ПЛАНЕТА

Палац глави Туреччини: Білий дім і Версаль можуть відпочивати

Новий президентський палац нового глави Туреччини спричинив величезний скандал у країні та різку критику опонентів **Реджепа Тайїпа ЕРДОГАНА (на знімку)**. Вірніше, не так сам палац, як його вартість. Як повідомив міністр фінансів Туреччини Мехмет Сімсек, державний скарбниці Ак-Сарай («Білий палац») обійшовся в 615 мільйонів доларів, що вдвічі вище від спочатку запланованої ціни. Але опоненти вважають, що від платників податків приховують справжні витрати на його будівництво, оздоблення і меблювання.

Офіційні 615 мільйонів доларів — це позахмарна ціна для не зовсім бідної Туреччини. Але, очевидно, Ердоган вирішив переплюнути всіх турецьких султанів, які не будували для себе хором з таким розмахом. У новому палаці, спорудженому з білого мармуру й цегли, тисяча приміщень, загальна площа яких — 280 тисяч квадратних метрів. За площею Ак-Сарай у 30 разів більший за Білий дім. Поступається йому і французький Версаль... у чотири рази.

«Президент-султан побудував для себе палац у країні, де три мільйони людей не можуть знайти роботу й бідують», — публічно заявив лідер опозиційної Республіканської народної партії Кемаль Кілікдароглу, якого охоче процитували провідні західні видання.

А турецькі журналісти вже розкопали, що на вимогу Ердогана під Білим палацом побудували просторий підземний бункер і проклали тунелі до нього з різних приміщень. Кажуть, що президент їх особисто спроектував, як і шикарний хол із широкими сходами до нього, для оздоблення яких до Анкари привезли тисячі тонн найдорожчого мармуру.

Політичні противники президента звертають увагу громадськості на те, що новий глава держави вирішив собі ні в чому не відмовляти за рахунок платників податків. Ердоган не тільки переїхав у нові хороми, а й купив для себе коханого новий літак. Airbus A330-200 з люксозним салоном, робочим кабінетом і спальнею обійшовся Туреччині в 184 мільйони доларів.

Мало того, на настійну вимогу Ердогана в наступному році почнуть обновляти палац Хубер у Стамбулі, гостьовий будинок на узбережжі Егейського моря та іншу президентську рухомість і нерухомість.

Нині в Туреччині дедалі частіше кажуть про те, що Ердоган зневажив усі заповіти Кемаля Ататюрка, відмінністю якого була скромність в побуті. Але новий президент, на думку політологів, замахнувся й на святе святих — світські підвалини держави, закладені Ататюрком. Він затято прагне перетворити Туреччину з парламентсько-президентської на президентську республіку, в якій буде єдиновладним правителем.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

За останній тиждень за допомогою місії ОБСЄ із катівень «ЛНР» удалося визволити 20 осіб

У День Гідності та Свободи України в селі Джублик Іршавського району у греко-католицькому монастирі собору Пресвятої Богородиці освятили пам'ятник Героям Небесної Сотні. Автор — художник Віктор Цап. Пам'ятник має символічний зміст: душу Героя Небесної Сотні одразу приймає до себе Ісус і дарує йому вічне життя, *передає наш закарпатський власкор Василь Нитка*

Підприємства та фірми Полтавщини найбільше потребують фахівців, які вміють працювати з виробничим інструментом і обслуговувати технологічне устаткування. Частка таких вакансій на ринку праці області — 42,5 відсотка, *повідомляє наш власкор Василь Неїжмак*

На переправі — «бардак»: треба його очолити

Кримська влада має намір підкорити собі всю інфраструктуру Керченської поромної переправи. Як зі свого боку, так і з кубанського берега.

Що таке переправа? Це зв'язок з материковою частиною Росії, звідки перекидаються війська в Крим, а з півострова відправляється підкріплення, озброєння й боєприпаси в Донецьку та Луганську області. Тут щорічно переправляються сотні тисяч людей, тисячі тонн вантажів, і вона, безперечно, має стратегічне значення і для військових, і для бізнесу й туристів.

Водночас переправа — свого роду лотерейний квиток. Ледь повіяв вітерець, сила якого понад 20 м/с, — піднялася крута хвиля, і пороми стали. А що й казати про зиму, коли протоку вкриває лід і тільки криголам здатен проторувати шлях судам. Лише за два тижні листопада цього року, коли ще не було ні снігу, ні льоду, а тільки вітер, переправа припиняла свою роботу тричі. Крім того, пороми не справляються з напливом туристів. У цей час робота тут, за оцінкою кримського «міністра транспорту» Анатолія Цуркіна, організована вкрай погано.

Свого часу передбачалося, що РФ виділить близько 470 млн. рублів на будівництво нових причальних стінок, перехоплюючих паркувань, введення електронної системи продажу квитків та контролю за дотриманням черги. Утім 400 мільйонів так і залишилися неосвоєними. Чому — в місцевому мінтрансі замовчують чи вказують на якісь проблеми з документацією, що «застрягла в Одесі».

Кримська влада, при голосних заявах і планах, не враховує одного: все майно переправи належить українському держпідприємству «Державна судноплавна компанія «Керченська поромна переправа», яке було «експропрійоване» під час окупації в лютому—березні цього року. І ділити це майно, як і інше захоплене, є протизаконно, це — нехтування всіх міжнародних норм і законів. Однак підприємство вельми прибуткове: тільки торік послугами переправи скористалися 1,2 млн. пасажирів. Останні чотири роки справи її йшли досить успішно й стабільно, нарощуючи доходи і прибутки. Тобто: переправа — реально прибуткова, і комусь із кримського керівництва дуже хочеться прибрати її до своїх рук.

До речі, про гроші. Крим, і в цьому зізнається як місцева, так і російська влада, не здатен себе забезпечити, тож бюджет наступного року буде майже на 75% дотаційним. Росія вже не поспішає фінансувати багато проектів і програми з «повернутої землі». Це стосується й поромної переправи. Тому не варто очікувати фінансування робіт з її реконструкції та модернізації. Як то кажуть, «злегка підфарбують те, що ще ходить, і нехай приносить прибуток».

Михайло РУДЕНКО.
Крим.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Замість «йолки» — справжня красуня

Перебуваючи на Прикарпатті, голова ГО «Столичні ініціативи» Ігор Добруцький бачив ялинку, яку незабаром відправлять до Києва. Уперше за 23 роки головна ялинка країни буде живою.

Досі в Києві стояли лише металеві каркаси, що «асоціювалися з «йолкою». Проте громадське опитування, за словами Добруцького, показало: люди хочуть не тільки справжньої ялинки, а й прагнуть змінити її розташування. Цього разу усі зійшлися на тому, що зелена красуня має стояти на Софіївському майдані. А здійснити цю мрію «нам допоміг Івано-Франківськ, бо міський голова Віктор Анушкевичус висловив ініціативу подарувати киянам ялинку», — з вдячністю повідомив гість. Завітавши у лісництво Надвірнянського району, де росте дерево, київський гість був зачарований. Ялиці білій — 80 років, вона заввишки 24 метри і важить понад 12 тонн.

Щоб віддячити за подарунок, кияни вже підготували 50 новорічних іграшок з дзвіницею Софії, залізничним вокзалом, оперним театром тощо. Найближчим часом, як сказав І. Добруцький: «Ми передамо їх сюди, на новорічну ялинку до Івано-Франківська. Це буде наш невеличкий вклад у ваше свято».

Відкриття головної ялинки країни і резиденції Святого Миколая відбудеться 19 грудня о 18.00. Саме в цей час засвітяться новорічні вогні в Івано-Франківську та інших українських містах.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Живи чисто!

Акція під таким гаслом відбулася у місті Вишгород, що на Київщині. Громадські активісти, екологи та городяни зібралися на головній площі райцентру біля будинку міськради, щоб привернути увагу влади та усіх небайдужих до проблеми культури поводження із сміттям. Вони принесли із собою пластикові пакунки і продемонстрували присутнім, як збирають відходи у країнах, мешканці яких переймаються власним здоров'ям та чистотою довкілля.

— Вишгород — європейське місто, що має відповідати усім нормам цивілізованого співіснування, — розповіла одна з організаторів акції — Наталя Бурмістр. — Двадцять тонн відходів — саме стільки щодня залишають городяни у сміттєвих баках. Все це вивозиться на звалище у Нових Петрівцях і отруює ґрунт та повітря. — Це бомба сповільненої дії, а ми хочемо жити спокійно й довго. Саме тому ми ухвалили звернення до влади Вишгорода і особисто до міського голови Віктора Решетняка із проханням забезпечити роздільне збирання відходів та зупинити вивезення сміття на звалище.

Ольга МІРОШНИЧЕНКО.

Небесну Сотню пам'ятають і в Польщі

На народному віче, яким у Полтаві відзначили першу річницю Майдану, виступив, зокрема, новопризначений Генеральний консул Республіки Польща у Харкові Станіслав Лукасік.

За його словами, поляки й українці в борні за власну незалежність пролили вже достатньо крові для того, щоб надалі, рухаючись у європейському напрямку, допомагати один одному. При цьому генконсул запевнив: в його країні пам'ятають подвиг Героїв Майдану та беззаперечно підтримують сьогоднішню боротьбу українців з терористами і загарбниками. Про необхідність втілювати ідеали Майдану в життя, не рахуючись з чинами та регаліями, говорив народний депутат України Юрій Бублик. Пам'ять про Небесну Сотню та полеглих бійців АТО вшанували хвилиною мовчання. До двох поки що «саморобних» пам'ятних знаків на честь загиблих майданівців учасники віче поклали живі квіти **(на знімку)**. За упокій їхніх душ того вечора молилися у Свято-Успенському кафедральному соборі.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтава.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Валюту обмінюватимуть тільки в банках

Центробанк Росії не бачить «спеціальної потреби зберігати» таку «форму фінансового обслуговування», як пункти обміну валют. Так вважає заступник голови цієї фінустанови Михайло Сухов. Серед аргументів і той факт, що більшість відпочивальників тепер приїжджають до Криму з Росії й тому їм валюту не треба міняти.

Фінансист бачить і втрати від такого рішення. Щоправда, «у позитивному сенсі»: «Ми втратимо велику кількість пунктів обміну валюти: при Україні тут їх було порядку 1500».

В унісон з думкою Центробанку РФ голосували й депутати міських закзборів, що прийняли у квітні місцевий закон «Про патентування діяльності з обміну наявної валюти в м. Севастополі»: робота обмінників у так званий перехідний період (до 1 січня 2015 року) дозволялася, але тільки у разі укладання агентського договору з кредитною установою.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Одеський припортовий готується до приватизації

Імовірно, у 2015 році флагман хімічної промисловості України — Одеський припортовий завод — приватизують. Кабінет Міністрів продовжив остаточний строк приватизації підприємства до кінця вересня.

Держпакет акцій ОПЗ у розмірі 94,56 відсотка планують реалізувати на приватизаційному конкурсі з відкритою пропозицією ціни за принципом аукціону, а 5 відсотків — виставити на біржі.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

ЦИФРА

86 багатодітних жінок Дніпропетровської області отримали в листопаді звання «Мати-героїня». Загалом з початку року такого звання удостоєна 141 мешканка області. Цього року з державного бюджету матерям-героїням сплатили 1,72 мільйона гривень.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Звикають жити без ліфтів

У сумських багатоповерхівках побільшає «скелелазів». У місті вже дуже давно не працюють понад 80 ліфтів. Тож близько 10000 городян долають сходи, хто як може. Та, схоже, «армія альпіністів» невдовзі ще зросте, бо черги на прикол за рішенням обласного апеляційного суду очікує ще більш як півтори сотні підйомників. Причина банальна: у міському бюджеті немає коштів на ремонт. 2,5 мільйона гривень були, але **попередня влада змусила депутатів «позичити» їх КП «Сумижитло», яке не раз критикували і «Голос України», і місцеві ЗМІ.** Кредит мали повернути упродовж півроку, але повертають і досі.

Владислав ЖМУРКОВ.
Суми.

Без аеродрому — який штаб?

У Чернігові незабаром буде утворено штаб оперативного командування, що координуватиме роботу усіх військових служб, підрозділів у Сумській, Полтавській та Чернігівській областях. Про це **повідомив 22 листопада голова обласної ради Микола Звєрєв,** який напередодні зустрічався з командуванням Збройних Сил України. Для роботи штабу буде залучено до 200 офіцерів запасу. Крім цього, з 24 листопада розпочнуться роботи з відновлення на околиці обласного центру сумісного військово-цивільного аеродрому в Півцях. Заплановано за місяць з допомогою органів місцевого самоврядування, підприємств відремонтувати злітно-посадкову смугу, а до березня наступного року — диспетчерський пункт, автостоянку та інші об'єкти інфраструктури.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

Меморіал Зимового походу

У селі Базар Народицького району Житомирщини вшанували пам'ять вояків похідної групи армії УНР, розстріляних тут 93 роки тому. Другий Зимовий похід, організатори якого мали на меті підняти в Україні антибільшовицьке повстання, почався 4 листопада 1921 року. Волинська група, подолавши опір радянських прикордонників, перетнула польсько-український кордон в районі Олевська. Але сили були надто нерівні. 17 листопада в бою біля села Малі Миньки, що поряд з Базаром, повстанці були розбиті. Частина групи потрапила в полон. Перейти на службу до Червоної армії вони відмовилися. 21 листопада 359 бійців було розстріляно. 2000 року на могилі відкрито меморіал, споруджений за кошти українців Великої Британії.

Виступаючи на мітингу, представники влади і громадськості наголошували на тому, що, вшановуючи полеглих, треба думати про майбутнє нашої держави. Військовослужбовець 95-ї аеромобільної бригади Олександр Росмік від імені своїх побратимів заявив про готовність захищати суверенітет і цілісність України. Голова громадського об'єднання «Луганці» Сергій Коваленко, який приїхав із Луганська, висловив переконання в тому, що Львів, Київ і Луганськ будуть разом.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.
На мітингу звучав козацький бойовий барабан — тулумбас.

Японія інвестує в Закарпаття

Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні Шігекі Сумі першу поїздку в регіони нашої країни здійснив саме на Закарпаття, стверджує прес-служба облради. Дипломат каже, що тут успішно працюють японські інвестори, тому досвід їх роботи для подальшого залучення інвестицій для нього дуже цікавий. «Я приємно вражений красою вашого краю. Три роки тому, коли Японія постраждала від цунамі, ми отримали чимало дитячих малюнків із Закарпаття і це стало своєрідною підтримкою для нас. Я знаю, що у ваших містах висаджено сакури, і надалі їх продовжують висаджувати. Вони є символом нашої дружби. І для нашої країни важлива така гуманітарна співпраця», — звернувся до керівництва області Шігекі Сумі.

Посол наголосив, що Японія всіляко підтримує Україну в цей непростий час. Так, минулого тижня урядом країни прийнято рішення про виділення шести мільйонів доларів допомоги для відновлення зруйнованої інфраструктури на сході. «Хочемо залучати нові інвестиції і в Закарпатську область», — повідомив посол. Голова ОДА Василь Губаль також висловив вдячність за підтримку Японією нашої країни: «Ми готові до співпраці в галузях економіки та культури. І зацікавлені в інвестиціях». Керівництво області запропонувало налагоджувати співпрацю й у галузі енергозбереження.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

РЕГІОН: ХЕРСОНЩИНА

Відродили випуск вітчизняних дощувалок

У Херсоні на машинобудівному заводі після 16-річної перерви відродили випуск дощувальних машин. Це вже техніка нового покоління, що може рухатися самостійно й брати воду з відкритих каналів. У конструкції НДШ використовують деталі та вузли виробництва США, Франції, Італії, та, попри все, вона мінімум вдвічі дешевша від аналогічної техніки з цих країн. Звідси й попит: дослідний зразок нової «дощувалки» випустили в серпні, коли поливний сезон вже добігав кінця. Але він так зацікавив аграріїв, що приватні рисівницькі господарства Каланчацького району Херсонщини не тільки замовили собі чотири нові установки, а й навіть сплатили за них аванс.

Директор заводу Віктор Слободянюк каже, що їх замовлення вже виконується. А загалом Херсонський машинобудівний завод спроможний випускати не менше п'ятнадцяти дощувалок власної конструкції на місяць. Може й збільшити їх виробництво вдвічі, якщо в Україні знову колись запрацюють державні лізингові програми.

Портовики відновлюють розірвані економічні зв'язки

Через війну на сході України індустріальні гіганти українського Приазов'я змушені отримувати вкрай необхідну сировину довгими обхідними шляхами. А додаткові витрати в кінцевому рахунку неодмінно позначаться на ціні їх продукції. Так, металургійний комбінат імені Ілліча в Маріуполі традиційно закуповував залізну руду від Інгулецького гірничо-збагачувального комбінату у Кривому Розі. З Дніпропетровщини на сусідню Донеччину потяги з нею доходили без проблем. Та зараз через територію, охоплену бойовими діями, їм просто не прорватися, тому потяги скеровують не на Донеччину, а... на Херсонщину. Там їх розвантажують у Херсонському морському торговому порту, завантажують на судна і спрямовують до порту Маріуполя. І вже там розвантажуються втретє!

Для херсонських портовиків потік залізної руди є джерелом додаткових доходів. Адже останнім часом тут перевалюють до п'ятнадцяти тисяч тонн цієї сировини щомісяця. А це — десята частина від загального обсягу вантажів, що в ХМТП зараз переробляють. Втім, руду тут називають «ситуаційним вантажем», і додатковим доходам не дуже раді. Як і переважна більшість українців, докери Херсона залюбки від них відмовилися б, якби на Донеччині та Луганщині вщухла війна, і держава повернулася до мирного життя, відновлюючи економіку. А до порту почало б надходити більше вагонів із зерном, добривами, вугіллям, металопрокатом та іншою продукцією, яка тисячами тонн йшла на експорт попередніми роками.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

На екскурсії можна позмагатись в ерудиції

У кам'янець-подільському історичному музеї-заповіднику започаткували ігрові екскурсії — квести. Суть квесту в тому, що гості не лише слухають розповідь екскурсовода про історію міста чи будь-якого об'єкта, а й самі беруть участь у виконанні цікавих завдань на ерудицію та швидкість. Поки що новий метод апробований на об'єктах, що знаходяться на території міста, а згодом буде перенесений і в Старий замок.

Крім того, за ініціативи двох історичних заповідників міста підписано протокол намірів про співпрацю в сфері наукового вивчення історико-археологічної спадщини міста. До протоколу приєдналися міська рада, історичний факультет Національного університету імені І. Огієнка, Інститут археології НАН України та Інститут історії Литви. Сторони будуть обмінюватися та надавати доступ до інформації про археологічну спадщину та історичну фортифікацію Кам'янця-Подільського, проводити спільні археологічні дослідження в місті, брати участь у створенні та реалізації грантових програм.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Палац врятує хіба що ЮНЕСКО

Вигляд палацу зовні.

У селищі Коропці на Тернопільщині руйнується унікальна пам'ятка архітектури — палац графа Бадені, збудований у стилі віденського ренесансу на початку минулого століття.

І якщо чудовий парк, що його оточує, більш-менш доглянутий, то будівля палацу зазнає руйнувань. У вересні через протікання даху впали перекриття між поверхами. Між тим, у палаці ще збереглися деталі старих інтер'єрів (ліпнина, дзеркала, вітражі, дубові плафони тощо). Все це може бути втрачено через те, що дах не витримає зимової погоди. Депутати обласної ради на засіданні сесії виділили кошти на проведення протиаварійних та невідкладних консерваційних робіт, триває підготовка проектно-кошторисної документації. Але загалом ситуацію це не рятує, на реконструкцію палацу потрібно до 18 мільйонів гривень. Обласна держадміністрація звернулася до української діаспори закордоном і до благодійного фонду вихідця з Коропця, менеджера світового рівня Богдана Гаврилишина з ідеєю створити у палаці центр молодіжної дипломатії. Потрібні кошти для підготовки проекту реконструкції палацу з тим, щоб включити його до спадщини ЮНЕСКО і тим самим врятувати. Власними силами в нинішніх умовах зробити це нереально.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Фото надано прес-службою облдержадміністрації.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...і знову штраф на місці

Штрафи за порушення Правил дорожнього руху на Дніпропетровщині знову можна платити на місці винесення нарядом ДПС ДАІ постанови про адміністративне порушення. Для цього вже 12 патрульних машин обладнані спеціальними терміналами. У ГУ МВС України в області це пояснюють прагненням до спрощення процедури сплати штрафів і викорінюванню корупції.

— Така послуга вигідна насамперед водіям, вона доступна кожному, хто має платіжну картку: не потрібно витрачати час на стояння в черзі в банку, — вважають у відомстві. — Це ще один крок до викорінювання корупції на дорозі та прогресивний метод спілкування учасників дорожнього руху й інспекторів ДАІ.

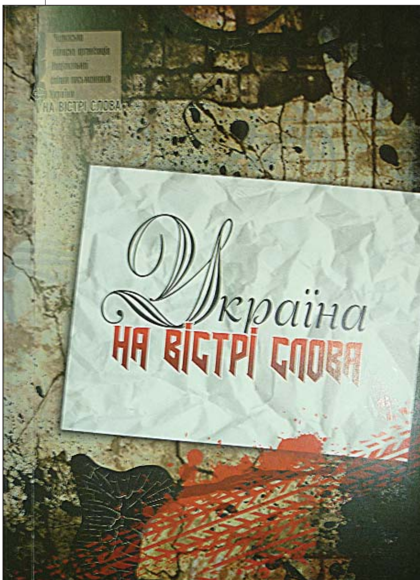
В управлінні відзначають, що користуватися таким терміналом не складніше, ніж оплатити покупку в супермаркеті. З картки гроші напряму потрапляють на потрібні рахунки казначейства. При цьому співробітник ДАІ зобов'язаний видати чек з Pos-терміналу про списання коштів.

Треба пам'ятати, що сплата штрафу на місці порушення — це добровільна справа кожного, хто погоджується з доказами інспектора ДАІ та визнає свою провину в скоєнні адміністративного правопорушення.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

...«Моя рідна Україна ніколи не стане на коліна...»

Це рядки з вірша черкаської школярки, учасниці обласного конкурсу патріотичної поезії. За ініціативи голови Черкаської облради Валентини Коваленко понад сотня віршів школярів та студентів, переможців творчого змагання, увійшли до збірки «Україна на вістрі часу» **(на знімку)**. Велику частину накладу вже отримали учасники АТО.

Бійці дякували за підтримку та «ковток» юних гарячих почуттів.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

...докотилися хвилі землетрусу

Минулими вихідними у районі міста Фокшани в Румунії (зона гірського масиву Вранча) сталося понад 10 підземних поштовхів. Луна докотилася і до Одеської області. В Ізмаїлі, Болграді відчувалися коливання ґрунту — гойдалися люстри в будинках, тремтіла земля, злякано поводилися свійські тварина, **повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Румунський землетрус докотився і до Миколаєва, Южноукраїнська та Первомайська. Городяни відчули три підземні поштовхи, силу яких фахівці оцінюють максимально в чотири бали, **передає наш власкор Ірина НЕЖИГАЙ**.

Жертв і руйнувань в Одеській і Миколаївській областях не зафіксовано.

VII Всеукраїнська конференція з міжнародною участю «Молочний бізнес–2014» відбудеться 27 листопада у Києві — *«Інфагро»*

За даними Мінагрополітики, Україна за десять місяців скоротила порівняно з січнем—жовтнем 2013–го імпорт молока та молочних продуктів на 21,4 відсотка (до 315 тис. тонн у перерахунку на молоко). Водночас експорт зменшився на 27,9 відсотка — до 459 тис. тонн

Час розпочинати відродження свинарства — вважають на ІП «Ліга»

НАМІРИ

Кілька років тому група підприємств «Креатив» вирішила вкласти інвестиції в спорудження сучасного свинокомплексу європейського типу. Розпочалося будівництво на занедбаній території колишнього військового полігона за кілька кілометрів від райцентру Компаніївка на Кіровоградщині в вересні 2010 року. Правду кажучи, частина жителів селища, очолювана представниками окремих політичних сил та деякими депутатами, виступала тоді проти. Незгодних хвилювала можливість виникнення в районі «справжньої екологічної катастрофи». Мовляв, просякне все навколо нестерпним запахом свинячого посліду. Одне слово — екології кришка. Ініціатори створення підприємства з такою категоричністю не погоджувалися. Адже були твердо переконані в дотриманні всіх належних екологічних вимог, доцільності створення потужного виробництва, яке дасть не лише дохід, а й чимало нових робочих місць та забезпечить надходження до бюджету. Крім того, для налагодження нормальних конструктивних взаємостосунків передбачили додаткові внески в розвиток соціальної сфери району.

Цього року трапилася нагода перевірити деякі з почутих тверджень. Попередньо гарненько напарфумившись, вирушаю на згаданий свинокомплекс. Проїздимо Компаніївку — запаху не відчувається, а напруження зростає. Прошу водія відчинити вікно. Той, усміхаючись, відчиняє в салоні всі вікна, ще й розмахує рукою, захоплюючи всередину додатковий потік повітря.

— Не пахне? — уточнює, усміхаючись.

— Не чую. Може комплекс не працює, чи вітер не туди дме? — висловлююсь невпевнено, відчуваючи, що вітер дме таки в «потрібному» напрямку — від комплексу через трасу саме в бік райцентру. Тим часом згадую босоноге дитинство в селі, маму, яка з дня в день без вихідних поспішала о четвертій ранку на місцеву свиноферму... Згадую, як частенько, їдучи на велосипеді, доводилося розминатися з трактором, який бруківкою майже через центр села вивозив викачані з корпусів відходи свинячої життєдіяльності. Потрапляючи в калюжі та вибоїни, причеп щедро поливав ними і дорогу, і всіх перехожих. І мене, малого, разом із велосипедом. Багато хто, звичайно, лаявся. Така ситуація спостерігалася тоді чи не в кожному селі. Але... Не пахло.

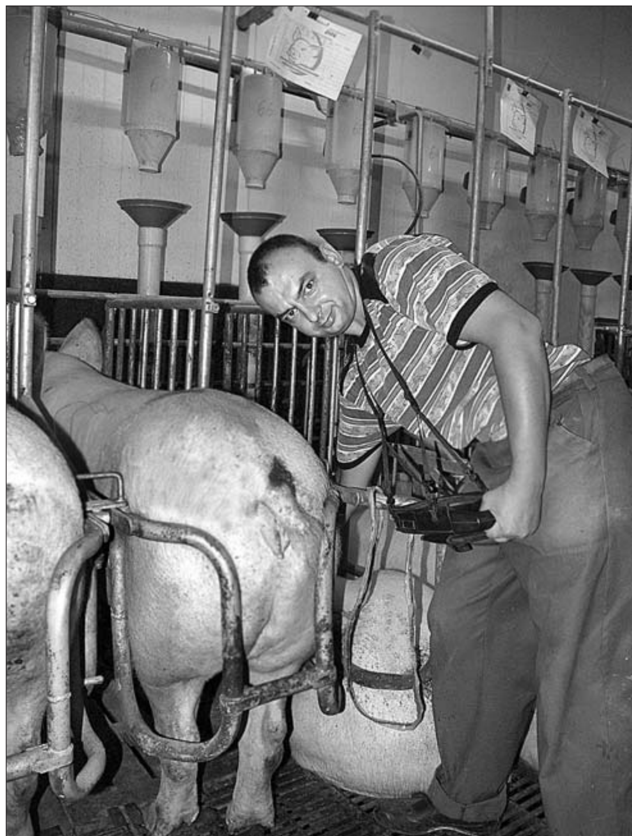
Не пахло навіть тоді, коли йдучи зі школи, та намагаючись переступити щедро «политі» узбіччя, зачерпував із несподіваної калюжі в кирзові чоботи аж «по самі вінця». А пахло іншим. Найсмачнішими у світі підсмаженими картоплею зі свининою та сальцем із часничком. Може тому, що не часто потрапляли вони тоді до столу?! Усе більше — на великі свята...

ФАКТ

На VI Міжнародному конгресі «Прибуткове свинарство» свинокомплекс підприємства «Ліга» отримав відзнаку «Лідер галузі».

Головний зоотехнік комплексу Олександр Сергієнко і представник благодійного фонду «Добротвір» Оксана Якуніна в боксах сучасного підприємства.

УЗД для забезпечення здоров'я тварин так само необхідне, як і для людей.

Істина, традиційно, посередині

Найперше, що впало в око — надзвичайна чистота на підприємстві й навколо нього. Майже як у міському парку — з квітами, зеленню та скульптурами. Щодо запаху, то варто погодитися — він таки відчувається. Але дуже слабкий і то — вже безпосередньо на території комплексу. Але ж свині — є свині.

Та й якби Україну нині турбувала лише проблема можливого запаху від свиноферм, то й горя, як кажуть, не було б. Як не бачать в цьому проблеми тваринники Нідерландів, США чи Великої Британії. Проблема, швидше, — в наявності (чи відсутності) наїдків на столах наших громадян. А ще в тому, що від нестачі саме того, що неприємно пахне, гинуть, ще зовсім недавно — найкращі в світі, чорноземи. Зате на наших полях і справді нічим не пахне.

Принаймні органікою там не пахне точно. Тією самою, яку в світі називають «золотом» і без якої гумус хліборобові може лише снитися. Звичайно, з хімією легше, хоч після неї продукція не зовсім та, точніше — зовсім не та. Але то вже інша справа.

Про кадри, які вирішують усе

Для оснащення комплексу ініціатори його будівництва закупили та встановили свого часу одне з найкращих в світі обладнання французької фірми «І-ТЕК». А починаючи з 1 лютого 2011 року тут утримують свиней чистокровних селекцій — Велика біла, Ландрас, П'єтрен та інших класичних порід, виведених для промислового вирощування. Саме вони дають максимальні прирости, якісне м'ясо, вагомі приплоди.

Отримали роботу 118 людей, безпосередньо біля свиней працює 35. Усі без винятку спеціалісти попередньо проходили стажування операторами по догляду за тваринами. За його результатами в першу чергу, а вже потім — з урахуванням освіти та інших характеристик, працівник обіймає відповідну посаду.

Працюється людям комфортно й спокійно. Усі без винятку мають соціальний пакет та офіційну зарплату (значно вищу від тієї, що склалася в районі) — у середньому 3000 грн. Забезпечені безкоштовним харчуванням. До 80 відсотків працівників свиноферми — місцеві жителі, яких щодня підвозять до підприємства і відвозять додому.

ЦИФРИ

За 2013 рік свиноферма реалізувала понад 62 тисячі свиней (планували — 60 тисяч), виростили 75 тисяч 265 поросят.

За потужності підприємства 2770 свиноматок, середньорічне їх поголів'я вже становить 2550 голів.

Щодо нюансів у поросячій справі

«Особливість біологічного виробництва полягає в тому, — розповідає директор комплексу, — що тут контактують два біологічні об'єкти -людина й тварина, які піддаються різним впливам та ризикам. Якщо в когось із працівників поганий настрій, то це передається тваринам...».

Зооветспеціалісти, хоч це й може видатися смішним, переймаються тим, щоб у тварин... не виник стрес. Переконують — врахування такої специфічної особливості на подібних сучасних підприємствах — обов'язковий чинник. Кажуть — лише так можна забезпечити бажану продуктивність. Бо якщо, наприклад, поросят налякати, то у них погіршиться апетит. Як наслідок, тварини можуть недобрати вагу. А стрес може передаватися від працівників, коли в колективі якісь негаразди чи проблеми...

Сало — стратегічний продукт?!

Свинарство під впливом часу пережило багато змін. Впливи були мінливі, часом суперечливі й навіть взаємовиключні. Сьогодні твердження про те, що сало для українця — продукт №1 — майже втратило свою актуальність. Причина проста. По-перше — свинарство за своїми показниками скотилося до післявоєнного рівня. По-друге — споживачів «стратегічного» українського продукту стало менше. Точніше — змінилися їхні уподобання.

Можна було б заперечувати, зіславшись на те, що в українському селі, що не двір, то свиноферма. Але так можуть стверджувати хіба що непоінформовані. Сьогодні в селянських господарствах ситуація далека від ідеальної. Навіть найбільш хазяйновиті та підприємливі вирощують свиней лише для власного споживання, та зрідка — для реалізації. Так, за даними Держстату, станом на 1 серпня 2014 року поголів'я свиней в Україні скоротилося до рівня 1928-го чи 1952-го (післявоєнного) років, і становило всього лише 8 млн. 113 тисяч голів. Для порівняння: в далекому 1974-му в Україні утримували понад 20 мільйонів свиней (третину всього поголів'я колишнього Союзу).

Чи зможемо швидко й ефективно змінити ситуацію, зацікавивши якимось чином селянина, якого останнім часом відвадили від ведення тваринництва наднизькі закупівельні ціни? Навряд. А забезпечити промислові масштаби дрібнотоварного виробництва свинини та дотримання всіх існуючих нині ветеринарних та технологічних вимог й поготів. Тож як не крути, а вирішення проблеми продовольчої безпеки загалом і стратегічного розвитку свинарства зокрема — за великими тваринницькими підприємствами. Як це має місце в багатьох розвинених країнах.

Наразі спостерігається кероване попитом зміщення від вирощування тварин із великим вмістом жиру до — тварин із попередньо запрограмованою кількістю та якістю м'яса. За Союзу харчова промисловість потребувала більше жиру — людям потрібно було отримувати продукт, найефективніший для відновлення енергії. Іншими словами — потрібно було нагодувати багато голодних і працьовитих. Нині споживачі змінилися — і пріоритети теж. Перші потребують делікатесного харчу, другі — щоб цей харч був якісним, екологічно безпечним, різноманітним.

Розведення. Годування. Утримання

Змінилися й наукові підходи до племінної роботи. Раніше використовували чистопородне

ДО РЕЧІ

З книги рекордів підприємства

Свиноматка породи Велика біла привела за раз 28 поросят! У середньому від однієї свиноматки одержують по 13,5 умовних поросят.

ФАКТ

В окремі роки поголів'я свиней в Україні (за Союзу) перевищувало 20 мільйонів, сьогодні — лише 8 мільйонів. За різними даними, дефіцит свинини становить від 250 до 500 тис. тонн на рік.

схрещування. Нині в фаворі — гібридизація, схрещування ліній з певними бажаними ознаками. Для того, щоб у кінцевому етапі одержати продукцію потрібних властивостей.

«Ефективність нашої роботи має бути такою, — зауважує Костянтин Чумаченко, — щоб у результаті якість продукції відповідала європейським вимогам».

Раніше вважали, можливо, й небезпідставно, що з допомогою свиней можна переробити непотрібні харчові продукти, овочі та фрукти (багато хто може пригадати ті часи, коли на колгоспні свиноферми привозили гарбузи після видалення з них насіння, нереалізовані кавуни та дині, пташиний падіж та зіпсовані оселедці, інші відходи виробництва). Ті часи давно минули. Нині тварини потребують повноцінних збалансованих кормів. Бо інакше якісну свинину не отримати. З другого боку — налагоджено належне виробництво комбікормів, яке задовольняє найвибагливіші потреби.

Дещо з приводу...

Сьогодні свинарство — це велике сучасне виробництво, при якому тварин утримують у закритих приміщеннях, потужних корпусах, круглий рік. Саме таке, як на ІП «Ліга» (ІП — іноземне підприємство). Тут дотримуються належного мікроклімату: відповідної температури, вологості тощо. В блоках завжди чиста (решітчаста) підлога, чисте повітря, гарне освітлення, і майже відсутній специфічний запах.

А на першому місці серед виробничих показників — оборот на одне твариномісце. Більший оборот — кращий результат роботи, швидше повертаються інвестиції. Та на відміну від провідних виробників світу в тваринництві України лише починає формуватися належне ставлення до виробництва.

«У кращому разі реконструюємо та модернізуємо старі корпуси, збудовані ще колгоспами, — зазначає Костянтин Чумаченко. — Але навіть той факт, що вони знаходяться на відстані 300—400 метрів від населених пунктів, не є прийнятним. Якщо 20—30 років тому проблеми з гноєм, з викидами практично не турбували людей, то сьогодні має забезпечуватися дотримання величезної кількості нормативів, а для цього — вкладатися величезні додаткові кошти. А щоб згладити проблему соціальної складової — підтримувати соціальну сферу розташованих неподалік населених пунктів».

Безпека та якість — передусім

Свинарство вступило в іншу фазу: насамперед — дотримання всіх вимог екологічного законодавства та створення безпечних умов утримання. Усі критерії, умови та заходи мають перебувати в рамках, чітко визначених законодавством.

«Наступний рівень — якість та безпека продукції і здоров'я людини. Такі вимоги мають місце в ЄС. І якщо ми думаємо про майбутнє, хочемо розвивати бізнес — маємо дотримуватися цих вимог.

З другого боку, навіть зазнавши чималих витрат на забезпечення всього перерахованого вище, в Україні ви не можете бути впевненими, що законодавчо захищені. На жаль, правова база не підготовлена до сучасного європейського рівня ведення тваринницького бізнесу», — переконаний директор підприємства.

У нас — непотріб, у них — «золото»

— Зокрема, так чітко й не визначено, що таке гній, — продовжує Костянтин Чумаченко. — Це натуральне добриво, чи шкідливі відходи? Якщо це шкідливі відходи, то фактично тоді така діяльність іде врозріз з екологією, з охороною навколишнього природного середовища. А це -величезні штрафи, санкції... Це гальма в розвитку виробництва. Гальма інвестицій, розвитку сучасного свинарства...

А якщо це натуральні добрива, як це заведено в усьому світі, то під це має бути підведена законодавча база. І тоді закони, інші нормативні акти висувають певні вимоги. Наприклад — збереження якості грунту...

У Данії з населенням 5,5 млн. чоловік вирощують 25 млн. свиней. Можна лише уявити, що відчувається в країні в березні та квітні (період викачки гною на поля). Проте всі данці розуміють, що розвинене сільське господарство — це добробут країни й кожного громадянина. Це дає сільгоспвиробникам певний соціальний статус тощо. Це певний рівень культури в сільському господарстві.

А коли спеціалісти з Канади, США приїздять до нас — вони шоковані. Заявляють — таке ставлення до важливого натурального компоненту, який відновлює природні ресурси, важко зрозуміти. Скрізь перегній — це золото. Бо в кінцевому варіанті — це безпечна, екологічно чиста продукція, яка не шкодить здоров'ю, популярна на ринку, і за яку можна отримувати чималенький прибуток. У них питання з виділенням землі під будівництво ферм вирішується з діаметрально протилежним підходом. Фермери дозволяють будівництво на власних землях тваринницьких підприємств, але за умови, що весь гній віддаватимуть власникові ділянки. У нас виробництво гною використовують для створення основного каменя спотикання.

ФАКТ

За рік «Ліга» виробляє до 60 тисяч кубометрів гною. Виходячи з його потреби на гектар сільгоспугідь від одного до 50 кубометрів такою кількістю органічних добрив можна забезпечити від однієї до 60 тисяч га землі.

Абсолютно допустимі випадки, коли сучасне активно діюче підприємство з іноземними інвестиціями можуть запросто закрити за рішенням певних державних органів. Тож змушені залучати додатково експертів, спеціалістів, які допоможуть знайти якісь обхідні шляхи, викрутитися з ситуації, щоб захистити справу. Такий стан справ на шкоду всім, але, на жаль, він має місце.

«Крім того, в кожному регіоні України, в кожній області — своя ментальність, своє бачення розвитку підприємництва тощо, — зазначає Костянтин Чумаченко. — Буквально на колінах вмовляємо, щоб фермери брали у нас безплатно гній: тверду і рідку фракції. Позаминулого року один місцевий фермер із великими труднощами погодився взяти. Результати вразили і його, і нас. Урожайність соняшнику зросла з 14—16 до більш як 36 ц/га. Але наступного року від співпраці він чомусь зненацька відмовився. Тож в той час, коли деінде гній продають, для нас він створює додаткові проблеми й затрати».

Але й такої кількості сільськогосподарський Компаніївський район, виявляється, не потребує. Навіть всупереч тому, що на сьогодні врожайність зернових та технічних культур у переважній більшості господарств району бажає кращого. А рівень гумусу на полях постійно знижується.

«Ми досліджували в лабораторії поживну цінність і рідкої, і густої фракцій гною. Нам підтвердили, що і фосфорні, і азотні складові в нормі», — заявляють потенційні постачальники органічного «золота». Але всі їхні заяви поки що — як голос волаючого в пустелі.

Елітні кнурі з ЄС вагою до 400 кг — дуже дорога, але надійна й перспективна гарантія якості майбутнього поголів'я.

Успіх виробництва — у замкнутому циклі розведення

Надзвичайно велике значення надають нині на підприємстві створенню селекційно-генетичного центру, який забезпечить поповнення не лише власного високопродуктивного маточного поголів'я, а й сприятиме розвитку свинарства Кіровоградщини й України загалом.

Кожне підприємство має свій біологічний і технічний ресурс — зауважують спеціалісти «Ліги». На свинокомплексі ним є маточне поголів'я. Щоб підтримувати діяльність підприємства на належному рівні, необхідно його поповнювати — закупляти висококласних ремонтних свинок із необхідним статусом здоров'я десь у країнах Західної Європи. Це дуже дорого. Тому виникла ідея створення власної племінної ферми, селекційно-генетичного центру. Ця «іграшка» теж не з дешевих, але сюди вже завозять поголів'я племінних кнурів, формують станцію штучного осіменіння, лабораторію перевірки якості сім'я. Мріють побудувати ще одну ферму та створити замкнутий цикл, який дозволить проводити як чистопородне розведення, так і гібридизацію. Усе це — щоб отримувати таку продукцію, яка задовольнить вимоги найвибагливіших споживачів, та ще й диференційовано: кому — пісне м'ясо, кому — мармурове з прожилками...

Кажуть — створення племінної ферми підштовхне господарників до розвитку свинарства в регіоні. До співпраці тут готові. Та як воно буде, покаже час.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоград — Компаніївка — Кіровоград.

Фото автора.

P. S. Торік, у рамках робочого візиту на Кіровоградщину, свинокомплекс ІП «Ліга» групи компаній «Креатив» відвідала делегація представників корейської компанії Samchully Energy Solution Co. Під час зустрічі сторони обговорили питання двосторонньої співпраці між підприємством та компанією, зокрема, в галузі виробництва біопалива з відходів виробництва. Адже з кубометру біогазу можна виробити майже два кіловати електроенергії.

Біогазовий завод, встановлений на свинофермі з 50-тисячним поголів'ям, здатний продукувати 1,4 мегавата тепла та 1,2 мегавата електричної енергії на годину. Такою кількістю енергії можна освітити й обігріти селище з п'ятьма тисячами домівок.

Є ІДЕЯ!

Картопляна електростанція

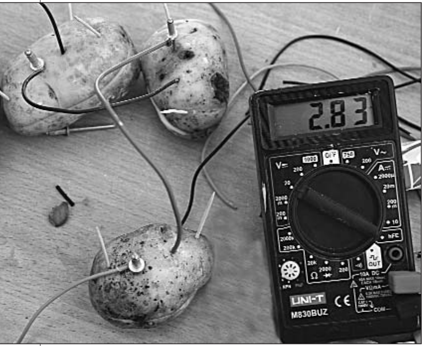
Про те, що рослини мають енергію, про електричні поля та інші цікаві фізичні явища дев'ятикласник Дубенської ЗОШ №1 Максим Бірч дізнався від свого дідуся. Потім з Інтернету довідався про електроенергетичну властивість картоплі. Тож вирішив спробувати добути з неї енергію.

Максим Бірч демонструє експеримент з картоплею.

— Мій експеримент не складний, — розповідає юний дослідник. — Для цього потрібно десять картоплин, вольтметр, десять цвяшків з проводами. Цвяшки встромляємо в картоплини, проводи приєднуємо послідовним зв'язком до вольтметра, створюємо у такий спосіб замкнене коло і (показує на табло) маємо 3,26 вольта. Буде більше картоплин — матимемо більше напруги. Використав енергію на ділі: ялинкова гірлянда з декількох малих лампочок світилася всю ніч. Тепер вдосконалюю систему, щоб отримати постійну енергію та конкретно визначити, скільки саме картоплі потрібно для повного зарядження мобільного телефону.

Максим Бірч вважає, що більш масштабне видобування напруги з картоплі можна застосовувати у побутовій сфері. При цьому бульби не втрачатимуть своїх харчових якостей. Можливо, ця ідея зацікавить фермерів, які вирощують картоплю, щоб частину її пускати на видобуток електроенергії.

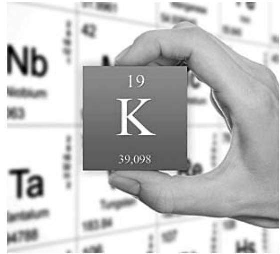
Кілька картоплин — і на вольтметрі вже 2,83 В.

Свої досліди з картоплею Максим Бірч продемонстрував нещодавно на «Науковому пікніку» у Дубні. Крім того, зробив оригінальний акумулятор з десяти копійок з використанням оцту. Цей нехитрий пристрій може давати необхідну енергію для міні-лампочки.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Млинів Рівненської області.

Фото автора.

ЕКОНОМІКА

Насіння конопель має унікальний хімічний склад: фосфор, калій, кальцій, магній, залізо, цинк, вітаміни Е, С, групи В, незамінні кислоти Омега–3, Омега–6 у найоптимальнішому співвідношенні, які відновлюють клітинні мембрани людини. У народній медицині «молочко» з насіння застосовують при лікуванні аденоми простати, астми, діабету, артриту, туберкульозу, нервових, шкірних захворюваннях тощо

Коли знімуть тавро з конопель?

ДО УВАГИ УРЯДУ

Мало не щодня у ЗМІ з'являються повідомлення про те, як наші пильні правоохоронці «спіймали на гарячому наркодилерів». Ні, не всемогутніх ділків, що нажили і наживають мільйонних статків на наркотиках. Ловлять поодиноких роззяв, любителів «травички» з оберемком конопель. До того ж одразу, без лабораторного дослідження рослини, оголошують у пресі про свої небачені успіхи у боротьбі з наркотиками. Для чого? Для справної цифри, для звіту. Хоча експерти-криміналісти добре знають, що і за кордоном, і в Україні давно виведено ненаркотичні сорти конопель й знайти нині плантацію цієї технічної сільгоспкультури з вмістом психотропних речовин практично неможливо.

Від розквіту до занепаду

Як з'явився стереотип про «кримінальну» рослину? Чому до сьогодні пересічна людина не бачить різниці між словами «коноплі» і «наркотик»? Згадаймо історію вирощування і використання цієї культури.

З давніх-давен з конопель ткали верхній одяг, сорочки, рушники, постільну білизну. Знахарі вірили, що конопляне полотно має своєрідне магнітне поле, здатне «витягувати» з людини різні болячки. Бактерицидні властивості рослини згодом підтвердили вчені. Насіння рослини широко використовували у харчуванні та лікуванні. Зі стебел виготовляли папір, надміцні канати, троси, мотузки, шпагати. Коноплям людство завдячує видатними відкриттями і навіть створенням... флоту. У середньовіччі наймогутніший у світі британський флот відкривав нові континенти і землі під конопляними парусами. У Китаї цю культуру вважали священною, виготовляли з неї «еліксир безсмертя», обсаджували коноплями монастирі та храми. У США на конопляному папері друкувалися державні акти і долари.

Бурхливий розвиток промислового коноплярства тривав доти, доки не винайшли синтетичні волокна. А ще — коли наркотичними властивостями рослини почали користуватися не лише ескулапи та цілителі, а й бажаючі зловити «кайф». Споживання марихуани — суцвіть та листя конопель — набуло на Заході загрозливого розмаху, і ООН у 1961 році ухвалила Конвенцію, якою, по суті, заборонила вирощування цієї культури. Відтоді на кілька десятиріч за коноплями закріпився імідж наркотичної «кримінальної» рослини.

— Утім, — зазначає селекціонер, кандидат сільськогосподарських наук Микола Орлов, — у СРСР на 60—80-ті роки минулого століття припадає розквіт коноплярства. Ми жили за «залізною завісою» і про лихо наркоманії чули зрідка. Тому в Україні одну з найрентабельніших культур вирощували майже в усіх регіонах. Мережа коноплезаводів давала роботу сотням тисяч робітників та інженерно-технічних працівників.

— У ті самі сімдесяті, — продовжує Микола Михайлович, — СРСР приєднався до Конвенції ООН, і перед селекціонерами поставили завдання вивести нові сорти конопель. Такі рослини, де вміст наркотичної речовини — тетрагідроканабінолу (ТГК) — не перевищував би 0,15 відсотка. Вчені впоралися. Науково-дослідний інститут луб'яних культур у Глухові на Сумщині першим у світовій практиці створив сорти однодомних конопель, які практично не містять наркотичних сполук. Наш підрозділ інституту в Золотоноші також вивів низку високопродуктивних сортів, вміст ТГК в яких значно нижчий від рівня, законодавчо закріпленого в Україні. Такі сорти, як Зоряна, Золотоніські 11, Золотоніські 13, Золотоніські 15 занесені до Держреєстру сортів рослин України, РФ, країн ЄС, Канади.

Здавалося б, зі створенням ненаркотичних, технічних конопель, шлях до подальшого розвитку галузі відкрито. Тим паче, що у країнах Північної Америки, в ЄС та Китаї спохватилися і наприкінці 90-х почали видавати державні ліцензії на вирощування найрентабельнішої аграрної культури. Площі під посіви невпинно збільшувалися, з'явилися нові технології поглибленої, безвідходної переробки, прибутки від збуту продукції зростали.

В Україні після розвалу колгоспів новостворені сільгосптовариства майже припинили сіяти коноплі, а приміщення та обладнання коноплезаводів швидко «прихватизували» спритники. Галузь опинилася на межі повного занепаду. Держава не лише не стимулювала технічне коноплярство, а суворими циркулярами загнала його в кут. Фермери, котрі брали ліцензію на вирощування конопель, повинні були наймати міліцейські охоронні підрозділи для охорони (ненаркотичних!) посівів. У 2007 році, коли охоронна служба при МВС підняла розцінки на свої послуги усемеро, більшість коноплесіючих господарств остаточно відмовилися від цієї сільгоспкультури. Залишилися «останні із могікан». Благо, що уряд з 2013 року все-таки дозволив не охороняти міліцією площі під технічними коноплями. Однак залишив у силі ліцензії на вирощування. Прикро й те, що з січня 2012 року перестав існувати Інститут луб'яних культур, котрий пропрацював у цьому статусі понад 80 років. Натомість згідно з наказом НААН України у Глухові на базі наукового закладу, котрий перший у світі вивів безнаркотичні сорти конопель, почала функціонувати Дослідна станція луб'яних культур Інституту сільського господарства Північного Сходу НААН України.

Кандидат сільськогосподарських наук, селекціонер Микола Орлов та науковий співробітник Інституту натурального волокна м. Познань (Польща) Лідія Грабовська на дослідних полях конопель у Золотоніському районі.

ФАКТ

У 70-ті роки минулого століття у Черкаській області висівали майже 10 тисяч гектарів конопель. Займаючи у структурі господарств близько двох відсотків посівних площ, коноплі давали виробникам понад 18 відсотків прибутку від усієї продукції рослинництва.

Не рубайте ліс, використовуйте кострицю!

— Розвиток коноплярства, — переконаний директор проектного відділення №2 ДП УкрНТІ «Промтехнологія» Віктор Бабак, — це ключ до успішних перетворень у будівництві, альтернативній енергетиці, целюлозно-паперовій, легкій промисловості, фармакології та інших галузях. У США довели, що з одного гектара високопродуктивних конопель можна виготовити учетверо більше біомаси для використання у промисловості, ніж з гектара лісу. Тому, наприклад, розсудливі фіни не рубають свої ліси, а вирощують коноплі.

ТИМ ЧАСОМ

Нині у світовій економіці виробляється понад 25 тисяч найменувань виробів із конопляної сировини.

Учені також переконалися, що у разі використання конопель як палива їхня теплотворна спроможність майже у півтора разу вища за тепловіддачу деревини та фрезерного торфу. До того ж зола, що залишається після спалювання костриці, надзвичайно цінне органічне добриво.

Застосування альтернативних, відновлювальних джерел енергії на повну потужність використовуються нині у західних країнах. Невпинно зростає також випуск органічної продукції.

— Сучасні технології, — продовжує Віктор Вікторович, — дають змогу переробляти волокна конопель у котони. На існуючому в країні бавовнопрядильному обладнанні можна виготовляти пряжу в оригінальному вигляді чи в суміші з іншими волокнами. Над цим працює наш науковий підрозділ. Своя, натуральна сировина, зменшить залежність вітчизняних фабрик від дорогої імпортної бавовни і допоможе відновити легку промисловість. Крім того, відродження коноплезаводів забезпечить роботою сільське населення у міжсезоння.

У світі, зазначили мої співрозмовники, попит на конопляне волокно невпинно зростає. Його застосовують, зокрема, не лише у традиційних галузях промисловості, а й у будівництві, автомобіле- та літакобудуванні. Це дивовижно, але виявляється, що конопляні біокомпозити міцніші за сталь! Бетон з домішками конопель також переважає за міцністю той, що випускають з металевою арматурою.

Корпус знаменитого літака «Боїнг-787» складають з вуглецевих композитів, 87 відсотків яких виготовляють на основі конопель. Канадські винахідники створили навіть електромобіль на базі ударостійкого конопляного біоматеріалу.

Особливо тішать екологів, усіх борців за чисте довкілля, новини з Великої Британії та Канади. Там розпочато виробництво конопляного біоволокна, яке за характеристиками краще за скловату. А ще — налагоджено випуск конопляного крохмалу для виготовлення плівки, альтернативи поліетилену. Органічна плівка після використання повністю розкладається без будь-якої шкоди природі. Отже, є надія, що нові конопляні біотехнології очистять нашу планету від пластикового сміття...

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

Рентабельність конопель у кілька разів вища від сої, кукурудзи. Тонна кукурудзи на світовому ринку коштує 170—180 доларів. Тонна конопель — 1210 доларів. За кілограм насіння конопель в ЄС платять 2—2,5 євро. За тонну конопляних пелет — понад 200 доларів.

В ЄС — бум, а в нас — затишшя

Отже, зараз країни Заходу переживають бурхливий ренесанс конопляної галузі. Високорентабельну рослину вирощують у 13 країнах ЄС. Під нею зайнято десятки тисяч гектарів землі. Протягом останнього двадцятиліття у Німеччині, Франції, Австрії, Канаді, Чехії та інших країнах щороку проводять масштабні виставки коноплярства. В експозиціях — тисячі найменувань товарів будівельної, паливної, целюлозно-паперової, текстильної промисловості. Вражає розмаїття продукції харчування: конопляні протеїнові коктейлі, йогурти, макарони, борошно, печиво, сухарики, цукерки, морозиво, пиво, оздоровчі напої... І, звичайно, в асортименті олія та насіння конопель — сире і смажене, з цукром чи сіллю.

Особливе місце на конопляних форумах посідають наукові розробки у галузі фармакології. У травні 2014 року, у Кельні (Німеччина), відбувся представницький симпозіум, в якому взяли участь 200 експертів з вивчення промислових конопель з 39 країн. Учені підтвердили, зокрема, великі перспективи використання у медицині канабідіолу, хімічної сполуки конопель, котра, не викликаючи жодних психотропних ефектів, дає позитивні результати у боротьбі з найгрізнішими захворюваннями людства. Лідерство у розробці нових препаратів на основі канабідіолу належить ізраїльським ученим. Після трьох років досліджень науковці зробили висновок, що канабідіол продемонстрував високий терапевтичний ефект у лікуванні раку, розсіяного склерозу, епілепсії, нейропатичних болів, хвороби Паркінсона, Альцгеймера, гепатиту, дитячої гіперактивності, посттравматичних синдромів та інших недугів, проти яких досі не було кардинальних ліків.

— Перспектива використання у медицині канабіноїдів необмежена, — переконаний Микола Орлов. — Виведені сорти конопель без наркотичних властивостей — до послуг фармацевтів, промисловиків. Ми можемо випускати з цієї рослини не тільки знеболювальні, заспокійливі ліки, а й протизапальні, природно бактерицидні конопляні пов'язки, вату, марлю, бинти. У час, коли наші солдати у боях захищають Вітчизну, їм це вкрай необхідно.

Аби знову повернути коноплярство в Україну, група вчених-селекціонерів В'ячеслав Вировець, Ірина Лайко, Микола Орлов та інші підготували програму селекції, вирощування, первинної та поглибленої переробки безнаркотичних конопель. На Черкащині розроблено регіональну цільову комплексну програму «Коноплі Черкащини». Її автори — Віктор Бабак та Микола Орлов звернулися до голови Черкаської ОДА Юрія Ткаченка з листом, в якому просять посприяти реалізації перспективного проекту. Це вже не перша спроба «романтиків коноплярства», як вчені себе жартома називають, ухвалити на обласному рівні надзвичайно важливу для розвитку економіки програму відродження найприбутковішої аграрної галузі. А далі, сподіваються, буде прийнято й національну програму «Коноплі України», реалізація якої передбачає створення 200—250 сучасних аграрно-промислових комплексів з поглибленої переробки конопель.

Чи збудуться сподівання українських науковців, котрі на одному лиш ентузіазмі намагаються «догнати Європу»? Покаже час. Але дуже хотілося б, аби владці не відмахнулися від масштабного інноваційного проекту, який виведе економіку країни на нові рубежі. У нас для цього є все: земля, селекція, виробничі потужності, робочі руки і розумні голови. Потрібна лише воля державних мужів.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото з архіву Миколи ОРЛОВА.

Є надія, що конопляні біотехнології очистять нашу планету від пластикового сміття...

Вартість арештованої нафти 55 мільйонів доларів

Минулої п'ятниці на прохідну ПАТ «Одеський нафтопереробний завод», розташованого на Шкодовій Горі, прибула група невідомих осіб, озброєних автоматами. Разом з ними були співробітники міліції. Як повідомив директор заводу Марк Епштейн, вони заблокували вхід на підприємство. Молоді люди спортивної зовнішності битками почали розбивати шибки прохідної НПЗ, незабаром до них приєдналися люди у камуфляжі та з автоматами. Останні силою витягли з території заводу охоронців і поклали на асфальт.

Директор заводу Марк Епштейн поінформував журналістів, що автоматників супроводжували співробітники міліції, прокуратури та компанії «Укрнафта».

Нагадаємо, схожа ситуація мала місце 17 жовтня. Майже 150 чоловіків на чолі зі слідчим спробували проникнути на територію НПЗ. Слідчий тоді посилався на постанову суду про взяття проб арештованих нафтопродуктів із резервуарів.

Нині на території Одеського нафтопереробного заводу тривають слідчі дії.

Як повідомив юрист заводу Денис Серебренніков, на території НПЗ перебувають бійці підрозділів «Гепард» і «Титан», а також слідчі. «Вони зосередилися по території заводу. Кажуть, що охоронятимуть нафтопродукти, що перебувають під арештом», — розповів він.

Співробітникам заводу надано можливість покинути територію, а правоохоронці «ходять по заводу, проте обшуку як такого немає». «Для чогось виламали двері до їдальні», — додав представник підприємства.

На думку юриста, таким чином у заводу хочуть відібрати нафтопродукти на суму 55 млн. доларів. «Півтори тижні тому до нас з'явився представник Державного підприємства «Укртранснафтопродукт»... Існує кримінальна справа по Одеському НПЗ, у рамках якої були арештовані нафтопродукти, які перебувають

на заводі. Зараз триває слідство. Після її закінчення матеріали мають бути передані до прокуратури, а прокуратура далі передає до суду. Суд її розглядає і виносить рішення: продати арештоване чи конфіскувати. Однак, не чекаючи судової ухвали, вони вирішили ці нафтопродукти забрати і продати. Зазвичай державі в таких випадках нічого не дістається».

Те, що відбувається, прокоментувала і прокуратура Одеської області: «Зараз державна служба охорони забезпечує охорону арештованих на підприємстві нафтопродуктів, які згідно з рішенням суду, повинні бути передані на відповідальне зберігання державному підприємству. Арешт на нафтопродукти накладений для того, щоб уникнути можливих злочинних зазіхань».

У прокуратурі додали, що одночасно з накладенням арешту на нафтопродукти, вони звернулися із проханням дозволити виставити держохорону на підприємстві.

«Спочатку суд задовольнив наші вимоги, та представник НПЗ вирішив оскаржити це рішення, — пояснили у відомстві. — За підсумками апеляції суд знову виніс ухвалу на нашу користь і міліція приступила до його виконання».

Нафтове протистояння в Одесі триває вже шість місяців. Наприкінці жовтня одеські правоохоронці вже проводили силові дії на Одеському НПЗ. Тоді за офіційною версією вони намагалися з'ясувати, який обсяг із арештованого в травні палива, що належить компанії «Східно-європейська паливно-енергетична компанія» (СЄПЕК) бізнесмена Сергія Курченка і зберігається на Одеському нафтопереробному заводі, був вивезений з підприємства.

Події на Одеському НПЗ також прокоментував голова Дніпропетровської обласної державної адміністрації **Ігор Коломойський (на знімку)**, якого низка ЗМІ називає ініціатором дій силовиків. У коментарі російському телеканалу «Дождь» він повідомив, що нафтопродукти відправлять на склади держпідприємства «Укртранснафтопродукт» з метою запобігання подальшого вивезення арештованого на заводі палива в інтересах бізнесмена Сергія Курченка, що перебуває зараз у Москві.

І. Коломойський також виступив за закриття Одеського НПЗ. «Це не наш завод і нас він не цікавить, у нас є недозавантажений Кременчуцький завод, а Одеський НПЗ треба закрити, щоб не псувати екологію Одеси. Вона має бути блискучою після втрати Криму», — заявив він.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...повстане з попелу православний храм

У селі Саф'яни Ізмаїльського району почалося відродження Свято-Введенської церкви. Преосвященний Діодор, єпископ Арцизький, вікарій Одеської єпархії УПЦ (МП) зробив закладку капсули на місці, де буде відновлено храм, який зможе вмістити 100 — 150 парафіян. Храм був зруйнований у радянські часи в 60-ті роки минулого століття. Православна церква відроджується з ініціативи місцевих жителів. Серед тих, хто бере участь у її будівництві, — Герой України, заслужений працівник сільського господарства України Олексій Іванович Порошенко, який народився тут 1936 року. Саф'янам 224 роки, сьогодні в селі проживає три тисячі людей. Є ферма з виробництва молока, лісопильний завод і підприємство з виготовлення плитки. У селі Саф'яни проживали також сестра та брат батька президента України — Федір Іванович і Віра Іванівна (багаторазовий голова сільської ради). Частим гостем у дитинстві був там і сам Петро Порошенко.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

...падіння промисловості змінилося зростанням

На початок року показник промислового виробництва в Дніпропетровській області становив 93,4 відсотка й стрімко падав. У вересні завдяки проведеній роботі з пошуку нових ринків збуту, модернізації підприємств і їх переорієнтації індекс стабілізувався на рівні 93 відсотків. Нині має місце тенденція зростання. У жовтні порівняно з вереснем він становив 4,5 відсотка, а за десять місяців збільшився на 0,1 відсотка.

— Таких результатів Дніпропетровщині вдалося досягти завдяки зростанню показників переробної промисловості, — зазначають експерти. — Тут за десять місяців індекс збільшився на 0,4 відсотка порівняно з минулим роком.

Другий місяць поспіль в області зростають показники з машинобудування, виробництва чавуну, прокату й сталі. Загалом індекс металургійного виробництва Дніпропетровщини за десять місяців зріс на один відсоток.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

...до негоди не готові

Херсонські автолюбителі із жахом очікують сезону заметілей та ожеледиці — комунальні служби до нього геть не готові. Для обробки проїжджої частини комунальне підприємство «Дорожник» заготувало тільки 290 тонн піщано-соляної суміші за потреби мінімум дві тисячі тонн. Та через блокування платежів Держказначейством місто досі не розрахувалося з підрядником за раніше виконані роботи. Тому через заборгованість за електроенергію (76,8 тисячі гривень) цьому КП відімкнули світло. А його трудовому колективу не можуть виплатити заробітну плату (55 тис. грн.) ще за жовтень. До того ж найважливішу складову «гальмівної» суміші тепер неможливо придбати. Технічну сіль для неї зазвичай купували на єдиному в регіоні — Геройському — солезаводі у Голопристанському районі області. Але через судову тяжбу було накладено арешт на все майно підприємства, **повідомляє наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

А в Житомирі вчора вранці городяни змушені були діставатися на роботу переповненими маршрутками: внаслідок обледеніння контактної мережі тролейбуси вийшли на лінію із запізненням. Деякі мікрорайони міста через негоду було знеструмлено. Загалом, за даними «Житомиробленерго», негода залишила без струму 86 населених пунктів області, **повідомляє наш власкор Олексій КАВУН.**

Зерна оптимізму проростають важко

БАЛАНС ТИЖНЯ

«Колапс», «спад», «дефолт» — слова, які останнім часом найчастіше застосовують засоби масової інформації, характеризуючи стан нашої економіки. Тим часом (якщо ретельніше придивитися) можна помітити й оптимістичні тенденції.

Дедалі підбадьорюючішими на тлі загальноекономічних катаклізмів вбачаються перспективи вітчизняного агропрому. Продукція АПК нині становить значну частину всього експортного товарообігу. І це незважаючи на всі труднощі, з якими зустрічаються сільгосппідприємства! Якщо рахувати від початку маркетингового року, за кордон уже продано понад 14 мільйонів тонн зерна. Як і раніше, культурою, яку найбільше купують, залишається пшениця. Її вивезли понад половину названих обсягів. Причому Мінекономрозвитку експортні прогнози підвищило до небачених досі висот. За розрахунками, за весь маркетинговий рік (з 1 липня 2014 року по 30 червня 2015-го) Україна відправить на зовнішні ринки 36,7 мільйона тонн зерна. Це тим більше успіх, якщо згадати, що наша країна фактично перебуває в стані війни. Агропромисловий комплекс залишається однією із небагатьох галузей, які продовжують підтримувати державу валютними надходженнями. Ложкою дьогтю в цю бочку меду є таке: Україна, як і раніше, викликає інтерес світового співтовариства, насамперед, як джерело одержання сировини. А що стосується рекордних прогнозів з експорту, то на цю цифру можна подивитися і по-іншому. Вивозити дедалі більше зерна із країни виходить за рахунок скорочення їдоків. Йдеться про міграцію і про смертність. За останнім показником наша держава, повідомляють ЗМІ, вийшла на друге місце у світі. І хоча подібні дослідження можна брати під сумнів (є країни, де такий облік взагалі ретельно не ведеться), проблема скорочення населення в Україні вочевидь загострюється.

Після рекордного обвалу національна валюта минулого тижня поступово почала зростати. Офіційний курс зупинився на позначці 15,06 грн./дол., що, напевно, дало Міністерству фінансів привід говорити про зміцнення в перспективі до 13 гривень. Однак головним ворогом стабілізації на валютному ринку, як і раніше, залишаються панічні настрої. Вони охоплюють не тільки населення, а й бізнес. За таких умов спрогнозувати більш-менш точно майбутній курс, вважають експерти, нереально. Він може бути як 12, так і 25 гривень за долар. Відрізняється навіть офіційне бачення перспектив. Так, голова Національного банку Валерія Гонтарева прогнозує до кінця року прискорення інфляції до 25 відсотків, що стане антирекордом за останні 15 років.

«Уже нині інфляція становить 20 відсотків і до кінця року прискориться до 25», — повідомила Валерія Гонтарева під час п'ятого Українського інвестиційного форуму «Еволюція після Революції», який відбувся минулого тижня в Києві. Основними чинниками, що ускладнюють ситуацію, головний банкір країни бачить скорочення експорту й різку девальвацію національної валюти.

ДОСЛІВНО

Президент Української асоціації інвестиційних професіоналів CFA Society Ukraine Євген Гребенюк:

«Зараз в Україні непроста ситуація. Але саме в такий час потрібно шукати нові ідеї, нові рішення, як далі розвиватися і куди інвестувати. Наша країна нині проходить фазу навчання, коли ми повинні довести світовому співтовариству, що, незважаючи на небезпеку, ми сильні».

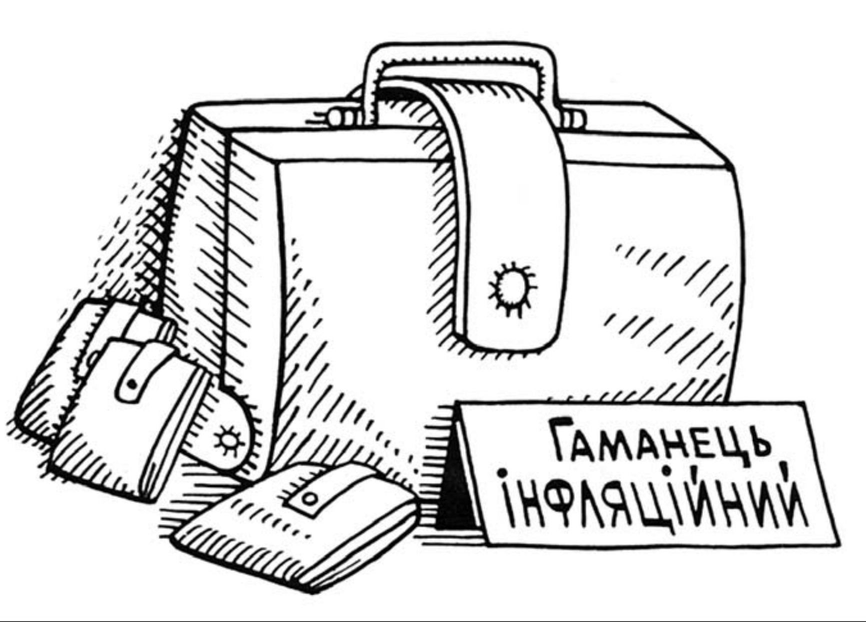
Сіє паніку й недовіра громадян до банківської системи. Минулого тижня ще дві фінансові установи оголошено неплатоспроможними. У Міському комерційному банку та Всеукраїнському акціонерному банку вже введено тимчасову адміністрацію. До речі, НБУ повідомив, що наміру націоналізувати великий системний Всеукраїнський акціонерний банк не має. Адже «світові стандарти рекапіталізації банків, які Національний банк України впроваджує у рамках програми Міжнародного валютного фонду, не передбачають участі держави в рекапіталізації в разі надання значного обсягу кредитів економічно пов'язаним особам».

Згубно на грошово-фінансовому ринку позначається ще дві новини минулого тижня.

Перша — черговий транш в 2,7 мільярда доларів від МВФ наша країна, схоже, до кінця нинішнього року не одержить. Хоча гроші для підтримки й економіки, й банківської системи потрібні вже зараз.

Друга — за даними Держстату, оприлюдненими днями, в жовтні промисловість порівняно з жовтнем минулого року «просіла» на 16,3 відсотка.

Зростання зафіксовано тільки у виробництві харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів — на 6,3 відсотка. Падіння промвиробництва в Донецькій області становило 55,2 відсотка, у Луганській — 80.

Галина КВІТКА.
Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 227 (5977)
ВІВТОРОК, 25 ЛИСТОПАДА 2014

На Львівщині стартувала профілактична кампанія щодо активного виявлення хворих на СНІД. Акція з безплатного анонімного тестування на ВІЛ–інфекцію проходить у всіх лікувально–профілактичних закладах області — *прес–служба МОЗ України*

Кому кортить «ампутувати» лікарню?

Дмитро Родіонович Начев, котрий у 1878 році заснував у місті Болград першу земську лікарню та амбулаторію при ній, зажадав від місцевої влади відкрити при лікувальному закладі палату для туберкульозно-легеневих хворих. Підстави для цього лікар Начев мав переконливі: на околицях міста і в самому Болграді бушував туберкульоз, який не щадив ні дорослих, ні дітей. Завдяки самовідданій цілодобовій праці земських лікарів епідемію туберкульозу вдалося зупинити й почати планомірне лікування недуги.

А в 2014 році чиновники від медицини, яких, на диво, підтримують і лікарі, вимагають провести «ампутацію» центральних районних лікарень у Болградському, Кілійському і Котовському районах Одеської області.

Що сталося через 136 років після відкриття протитуберкульозного відділення в Болграді? Підступна хвороба була переможена? Звичайно, ні. У 2013 році, як випливає з інформації головлікаря Болградської ЦРЛ Олега Козака, захворюваність на туберкульоз у районі зросла на 14 відсотків. Причиною рішення про згортання протитуберкульозної допомоги в Болградському районі послужив директивний лист начальника управління охорони здоров'я Одеської облдержадміністрації Володимира Полясного «Про оптимізацію ліжкового фонду спеціалізованих протитуберкульозних установ та оптимізації лабораторної мережі з мікробіологічної діагностики туберкульозу в Одеській області».

Намір чиновників закрити протитуберкульозне відділення спричинив потужну протестну хвилю в Болграді. Була створена ініціативна група з порятунку відділення. Її очолили Марія Кохненко і В'ячеслав Мумжиєв. Марія Іванівна свого часу лікувалася в цьому відділенні від туберкульозу, 20 років пропрацювала в клінічній лабораторії ЦРЛ. Їх підтримали сотні мешканців районного центру, і така реакція населення зупинила місцеву владу перед ухваленням рішення про закриття відділення.

Щорічно в ньому отримують лікування 85 осіб, які в через специфіку захворювання становлять небезпеку для оточуючих. Нинішнього року в районі зареєстровано 32 випадки вперше виявленого активного туберкульозу, що на 23 відсотки вище торішнього показника. Середній епідеміологічний рівень захворювання становить 80 осіб на 100 тисяч населення (показник по Україні — 50 осіб).

Є й інша медична статистика, що свідчить про стійку динаміку зростання захворюваності. Протягом другий рік поспіль з Одеської облдержадміністрації чути грізні окрики про необхідність оптимізації, тобто закриття туберкульозно-легеневого відділення Болградської ЦРЛ.

Думки медичних чиновників і мешканців району стосовно закриття відділення діаметрально протилежні.

Олег КОЗАК, головний лікар ЦРЛ:

— Відділення розташоване в пристосованому приміщенні, не відповідає сучасним вимогам і є місцем, де створюються ідеальні умови для формування медикаментозної стійкості мікобактерій. Не уявляється можливим розподілити потік хворих із різними типами медикаментозної стійкості до збудника туберкульозу таким чином, щоб хворі із заразними формами цього захворювання, мультирезистентним туберкульозом були відділені від інших хворих (спільні їдальня та коридор, один процедурний кабінет). Відсутня приточно-витяжна вентиляція. Через недостатнє фінансування не уявляється можливим забезпечити в повному обсязі хворих і медичний персонал засобами індивідуального захисту. За останні три роки занедужали три медичні працівники протитуберкульозної служби району. У ЦРЛ немає томографа, бактеріологічної лабораторії.

Юрій ЦВІГУН, начальник відділу охорони здоров'я Болградської районної державної адміністрації:

— Відповідно до листа управління охорони здоров'я Одеської облдержадміністрації протитуберкульозне відділення пропонується скоротити. Це не означає, що кількість медперсоналу буде зменшено, а лікування туберкульозу зупинено. Відділення планується реформувати в амбулаторно-поліклінічну протитуберкульозну службу. Скорочено буде ліжко-місця, тобто хворі не перебуватимуть на стаціонарному лікуванні. Після обстеження й виявлення захворювання їх спрямовуватимуть до Одеси. Передбачено закупівлю спецавтобуса для транспортування туди хворих. Сподіваємося, що 150 тисяч гривень для придбання автобуса буде виділено з районного бюджету. Строки закриття протитуберкульозного стаціонару не обговорюють та й саме рішення ще не ухвалено: над цим питанням працює спеціальна група з медиків і депутатів районної ради.

Марія ГАЙДАРЖИ, голова Болградської районної ради:

— Депутати районної ради створили робочу групу з вивчення ситуації з можливим закриттям протитуберкульозного відділення в ЦРЛ. Ситуація, скажемо так, неоднозначна. З одного боку спостерігається тривожна картина зі станом захворювання туберкульозом. З другого — ми не можемо ризикувати здоров'ям медичного персоналу, що обслуговує таких хворих. Три випадки захворювання медиків за останній час — це тривожна цифра. Однозначно: з плеча рубати й приймати жорсткі рішення наші депутати не будуть.

А що говорить закон?

23 лютого 2014 року Верховна Рада України прийняла Закон «Про введення мораторію на ліквідацію та реорганізацію установ охорони здоров'я». Закон невеликий за обсягом, у ньому лише дві статті. У першій ідеться про те, що

мораторій забороняє «реорганізацію установ охорони здоров'я, що призводить до зміни їх головного призначення або скорочення кількості працівників і зменшення кількості ліжко-місць».

Ці норми закону потрібно не трактувати, а виконувати. Це — аксіома успішної діяльності будь-якої гілки влади. Тобто цей закон має верховенство над виданим раніше наказом МОЗ №584 від 10.07.2013 р. і наказом управління охорони здоров'я №66 від 10.02.2014 р. Природною реакцією чиновників від медицини повинно стати виконання цього закону, а не коментування його доцільності.

Але скасувати всі попередні рішення й накази про реорганізацію протитуберкульозного відділення Болградської ЦРЛ мало. Від такого скасування якість лікування хворих не поліпшиться. І, здається, правильним кроком має стати зміцнення матеріально-технічної бази відділення, придбання нових приладів та устаткування для лікування, облаштування приточно-витяжної вентиляції у приміщенні, придбання індивідуальних засобів захисту для медперсоналу (хірургічні маски та респіратори з гепафільтрами), облаштування спеціальні для туберкульозників.

Це програма, розрахована на кілька років. Здійснити її — отже, підвищити якість лікування й зупинити зрештою наступ палички Коха на Болградський район.

...Старша медична сестра відділення Наталя Кузьміна працює із заразними хворими 17 років. За цей час усіляке траплялося. Але відділення не розсипалося, а функціонує. Вона показала мені своє господарство — палати чисті й затишні, ліки для лікування хворих є в достатній кількості, у наявності всі апарати, справно працює стаціонарна кварцова лампа для знезараження повітря в приміщенні.

Довідавшись про мету приїзду журналіста, до мене підходили хворі й просили допомогти зупинити знищення відділення боротьби з легеневим туберкульозом. І головний мотив прохання був такий: без домашнього харчування, свіжих фруктів із власного городу нам не вижити. Ми не витримаємо 300 кілометрів шляху до обласного центру. Далека дорога, жахливий її стан призведуть до того, що ми нікуди не поїдемо, а вмиратимемо від сухот удома. Цього хочуть і домагаються медичні чиновники?

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.
Фото надано автором.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

У структурі МОЗ створять Департамент громадського здоров'я

У структурі Міністерства охорони здоров'я України невдовзі буде створено Департамент громадського здоров'я. Відповідний структурний підрозділ виконуватиме функції ліквідованої Державної служби з питань протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та іншим соціально небезпечним захворюванням. **Про це «Голосу України» повідомила з посиланням на заяву віце-прем'єр-міністра України Олександра Сича прес-служба КМУ.**

За словами урядовця, міжнародні організації, які надають допомогу Україні у боротьбі з ВІЛ/СНІДом, занепокоєні тим, що протягом двох місяців, відколи триває процес ліквідації служби, жоден інший орган державної влади не перебрав на себе повноваження з протидії соціально небезпечним хворобам. Тому під час обговорення на засіданні уряду до Розпорядження про утворення ліквідаційної комісії додано доручення Міністерству охорони здоров'я України створити Департамент громадського здоров'я з покладенням на нього функцій ліквідованої служби.

Як повідомлялося раніше, Державна служба з питань протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та іншим соціально небезпечним захворюванням була ліквідована 10 вересня 2014 року постановою КМУ №442 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади».

Вл. інф.

ЦИФРА

Понад 2 мільйони гривень

витратили підприємці на будівництво амбулаторії для односельців. Нову амбулаторію сімейної медицини врочисто відкрито в селі Благодатному Арбузинського району Миколаївської області. Будівництво медзакладу профінансувало місцеве підприємство «Благодатненський птахопром».

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

Вживання молока може захистити колінний суглоб

Запобігти остеоартрозу колінного суглоба, який вражає дедалі більше людей, у тому числі в Україні, може вживання молока. **Так стверджують американські вчені в опублікованій у науковому журналі Arthritis Care & Research статті.**

На переконання дослідників, це відбувається тоді, коли люди регулярно вживають знежирене молоко або молоко з низьким умістом жиру. Такого висновку фахівці дійшли на підставі результатів тривалих наукових спостережень, об'єктами яких стали 2148 осіб. Особливий ефект було зафіксовано при вживанні молока жінками, а в чоловіків він виявився не дуже вражаючим. Проте, як встановили вчені, вживання йогуртів та інших молочних продуктів від виникнення остеоартрозу не убезпечує.

Надмірне споживання соків загрожує інфарктом

Результати досліджень шотландських учених змушують засумніватися у висновках ВООЗ щодо однакової корисності соків і фруктів. А отже, **повідомляє orthodox.od.ua.**, не виключено, що рекомендації Всесвітньої організації доведеться переглянути.

Учені з університету Глазго вирішили з'ясувати взаємозв'язок між ризиком загострення серцево-судинних захворювань і споживанням тих чи інших продуктів. Як з'ясувалося, надмірно велика кількість соків, хоч як це парадоксально, здатна збільшити ризик розвитку діабету або інфаркту. Тому дослідники не радять щодня випивати більш як 150 мілілітрів соку, а краще віддавати перевагу безпосередньо фруктам, в яких містяться корисні для людини харчові волокна. Крім того, як стверджують учені, за кількістю вмісту цукру (26 грамів) і кілокалорій (110), зокрема, склянка яблучного соку практично рівноцінна за шкідливістю для здоров'я газованій колі.

Діана ПОТОЦЬКА.

Строки закриття протитуберкульозного стаціонару не обговорюють

Олігархічний формат

На що хворіють приватні мас–медіа

Нині дуже модно говорити про роздержавлення засобів масової інформації, хоч вони займають мізерну нішу — до 7 відсотків. Тим часом сотнями народжуються і часто вмирають приватні мас-медіа. Що приховується за тенденцією стовідсоткової приватизації ЗМІ?

Щоб лякати конкурентів

Якось відомий львівський бізнесмен запросив мене на чай. Ніби між іншим поділився новиною: на ринку мас-медіа виставляють на продаж цікаве видання.

— Що порадиш, купувати чи почекати?

— Навіщо вам газета? Це не ваш бізнес.

— Мода нині така. Серйозні партнери часто запитують, чи маю я вплив на місцеві ЗМІ.

— Якщо хочете бути Матір'ю Терезою і вкладати кошти у розвиток демократії, не маючи від того жодного матеріального зиску, — будь-ласка, купляйте.

— Навіщо багаті люди вкладають кошти в мас-медіа? — запитує співрозмовник.

Ось тут я вже сам замислився. За 30 років журналістської діяльності довелося пройти через усі щаблі мас-медіа, починаючи від радянських і закінчуючи олігархічними. Коли мене запитують, де я найбільш вільно почувався, то називаю два видання. Перше — «Молодь України» часів незалежності, друге — «Голос України».

А спогади про олігархічне всеукраїнське видання чомусь невеселі. Мій головний редактор звільнився за власним бажанням після того, як власнику не сподобалася стаття про владу. Діалог нагадував перемовини розлюченого старшини роти з молодим солдатом. Для зв'язки слів використовувалися добірні російські матюки.

Цього олігарха ви часто бачите по телевізору. Ніби інтелігентна людина. Любить футбол. Володіє відомим клубом. Придбав колись популярну газету на піку моди. Довів до ручки і прикрив. Наприкінці 90-х це було видання №1 в Україні. А потім він почав використовувати його, немов серветки за столом, — наліво і направо, для партійної пропаганди і похвальби влади, для боротьби з конкурентами і підтримки друзів. Фінал був закономірний. Тиражі падали у геометричній прогресії. Не допомагали ні вижити ні подвійна бухгалтерія, ні подачки з панського столу. Першими відреагували рекламодавці, а згодом — і читачі.

Незалежність від довжини ланцюга

Розповідаю цю історію львівському олігарху і чую:

— То навіщо він купив газету?

— Щоб лякати конкурентів, — кажу відверто і без дипломатичних викрутасів.

Для нього газета була грізною зброєю, чимось на кшталт ракети, яка стоїть під землею: її не видно, але всі знають, що вона є і будь-якої миті може вдарити.

Наш олігарх час від часу натискав кнопку і стріляв по конкурентах. Для цього в штаті були особливо наближені «зірки», яким платили за подвійним, а то й потрійним тарифом. Інші, менш оплачувані, мали право бавитися в демократію та об'єктивність.

Молоді журналісти з олігархічних видань часто скаржаться: якщо написане не подобається, то шеф «викидає в корзину» і при тому промовляє: «Це не наш формат».

Оце «не наш формат» заміняє будь-які коментарі. Не подобається? Шукай видання з іншим форматом.

Що ж таке олігархічний формат? Цю науку я гриз кілька років. Ось її основні правила.

Правило перше: хто платить, той замовляє музику. Тому одразу запитуйте, хто друзі, а хто вороги власника газети. Далі пояснювати не потрібно. Перших будете поштиво вихваляти, а других — безжально нищити. При тому демонструючи, яка в нас смілива преса.

Правило друге: гроші не пахнуть. Це поперван олігарх підтримує фінансово творчий колектив, а потім наказує: «Заробляйте». На практиці це означає, що через відділ реклами у газету можна поставити що завгодно, а за великі гроші — навіть брехню.

Класичний приклад із життя львівської газети. Багнюкою облили на її сторінках професора права, але нікого не покарали. Матеріал був проплачений і надрукований під рубрикою «Реклама». Редакція, як пояснювали професору, за таке творіння не несе відповідальності. Хоч насправді виявилося навпаки. Закрили зон нема. І за брудну рекламу доводиться розплачуватись.

Олігархи принесли в свої видання психологію борделю: тут можна бути чесним, а тут можна продаватися, бо гроші не пахнуть. Щоправда, вони інколи неприємно смердять.

Та й у таких виданнях часто процвітає подвійна бухгалтерія. Хіба можуть дозволити ті, хто хімізує свої доходи в офшорах, платити справно податки. Ось чому редактор часто перебуває під подвійним тиском. З одного боку, побоюється власника, а з другого — влади, ні для кого не є таємницею, як фінансуються і приховують податки олігархічні видання.

Правило третє: незалежність залежить від довжини ланцюга, на якому тримає видання його власник. Отож свобода олігархічного видання часто безпосередньо пов'язана з інтелектуальним розвитком того, хто замовляє музику. Розумні, як правило, рідко втручаються в редакційну політику, тільки б виконували їхні побажання.

Багаті й бідні

Ви не помітили однієї тенденції. Читаючи десятки найбільш тиражних видань, прикипаючи біля телевізора до рейтингових передач, одного дня робите для себе несподіване відкриття: усі мовчать про стосунки між багатіями й бідняками. Чому ця тема майже не обговорюється і є «не нашим форматом»?

А в Україні є про що говорити. Дуже велика градація між різними верствами населення. Навіть середньостатистична зарплата не дає змоги нормально жити, як це буває в розвинутих країнах.

Чому українцям не пояснити, що в цивілізованому світі навіть на мінімальну зарплату можна існувати. Там вона становить 12—14 тисяч гривень, а у нас — тисяча з невеличким гаком. Вловлюєте різницю?

Цікавим було б шоу «Багаті й бідні». Запрошують олігарха, і той пояснює, чому в Україні на зарплату йде 7% від національного валового продукту, а в сусідів — понад 30%. Чому в них на харчові продукти йде до 20% сімейного бюджету, а в нас — більше половини. Ось тоді люди зрозуміють, чому у нас плодяться олігархи як гриби після дощу.

Спробував запропонувати таку передачу олігархічному ЗМІ. У відповідь — мовчання.

Основний здобуток олігархів у розвитку вітчизняних ЗМІ — вони стали більш інформаційними і розважальними. Я б сказав, видовищними — щоб співвітчизники менше думали й більше забували про негаразди буденного життя.

Найбільшим приниженням для українців, яке принесли олігархічні ЗМІ, стали «собачі бої», що їх влаштовують і на центральних, і на регіональних каналах. Часто журналістику зводять до камери, в якій кілька «героїв» допитують «фігуранта».

Для багатих власників ЗМІ на нинішньому етапі суспільного розвитку стали інструментом впливу для примноження своїх багатств. Це треба чесно визнати.

Можна навести десятки прикладів навіть із життя Львівщини, де медіа-холдинги стали потужною зброєю впливу навіть на президентських намісників регіону, вже не кажучи про чиновників нижчого калібру. Хороші контакти з олігархом? Значить, тебе хвалять. Погані? Тебе мочать на кожному кроці, не встигаєш навіть озирнутися.

Що може такому впливу протиставити влада? Саме на нинішньому етапі, коли олігархічні видання ще проходять процес становлення і до справжньої демократії ой як далеко? Очевидно, що швидшими темпами необхідно змінювати саме суспільство. Щоправда, інструментів для цього дуже мало.

Жираф високий — йому видніше

— Добре, — запитує мій співрозмовник-олігарх, — яких мас-медіа ви хочете?

— Без ланцюгів і списку ваших друзів.

— Так це неможливо. Ви проїдаєте мої гроші.

Подальший діалог не переказуватиму. Наприкінці я навів приклад нашого сусіда — Польщі, «Газети Виборчої». Звичайно, ідеальних мас-медіа ніколи не буде, але там не змушують журналістів танцювати під «наш формат». Там наші колеги, немов жирафи, дивляться на підкилимні війни багатіїв зверху і не обстоюють інтереси ні Суркіса, ні Коломойського, ні Пінчука. Вони оцінюють події з погляду інтересів своєї країни і свого народу.

Богдан КУШНІР.

Львів.

НАША ДОВІДКА

Богдан Кушнір закінчив Національний університет імені Івана Франка. Викладав зв'язки з громадськістю та журналістське дослідження. Працював у газетах «Молодь України», «Киевские Ведомости», «Вечірня газета» «Газета по-українськи». Написав документальні книги «Як нам бути з Росією» (1996), «Помилка Солженіцина» (2010), художній пригодницький роман «Помста оперативника розвідки» (2014).

У 1995—1996 роках — власкор «Молоді України» у Російській Федерації. Лауреат премії Національної спілки журналістів України «Журналіст року в Україні» (1997).

З 2010 року — власкор «Голосу України» у Львівській області.

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, у південній частині й на крайньому заході мокрий сніг з дощем, місцями налипання мокрого снігу, ожеледь. Вітер південно–східний з переходом у північно–східний, 5—10 м/с. Температура вночі 5—10 градусів морозу, на крайньому заході й півдні — 1—3 тепла. На Закарпатті близько 0. Удень 0—5 морозу, на Закарпатті й крайньому півдні 4—6 вище нуля.

ЦЬОГО ДНЯ, 25 ЛИСТОПАДА

1838. Народився Іван Нечуй-Левицький — видатний український письменник. **1933.** Спецповідомлення Секретно-політичного відділу ОДПУ про відправлення в Україну 124 потягів з переселенцями — 8 тисяч сімей, тобто понад 40 тисяч осіб. **1956.** Пішов із життя Олександр Довженко — український письменник, кінорежисер, кінодраматург, художник, класик світового кінематографа. **1962.** У Кіровограді відкрито новий аеропорт. **1977.** У Рівному стала до ладу перша в Україні фабрика з виготовлення меблів за індивідуальними замовленнями населення. **2000.** Уперше в Україні відзначався День пам'яті жертв голодомору та політичних репресій, який припадає на четверту суботу листопада.

У НОМЕР

Вистачило однієї правої

Бокс. Макао (Китай). Чемпіон світу за версією WBO в напівлегкій вазі 26-річний українець Василь Ломаченко **(на знімку)** вперше захистив свій титул, перемігши одноголосним рішенням суддів тайця Чонлатарна Піріяпіньйо.

У кінці четвертого раунду Ломаченко відправив свого суперника в нокдаун, але на те, щоб завершити бій достроково, у нього залишалося всього 10 секунд, і тайському боксерові вдалося встояти, а потім швидко відновитися в перерві. Варто зазначити, що для тайця цей нокдаун став першим у кар'єрі.

У сьому раунді Ломаченко травмував ліву руку, і з цієї миті вів поєдинок, по суті, однією правою, вкрай рідко викидаючи легкі удари. Проте, навіть із урахуванням цієї ситуації Василь упевнено контролював поєдинок. І за його підсумками всі троє суддів виставили однаковий рахунок — 120:107.

Фото boxnews.com.

Оксана підняла дві тонни за 86 разів

Гамбург (Німеччина). Тут завершився чемпіонат світу з гирьового спорту. На ньому вдало виступила рівнянка Оксана Маліновська, яка 86 разів виконала вправу «ривок гирі 24 кг». Цей результат «потягнув» на бронзову медаль у категорії «професіонали». Могла майстер спорту міжнародного класу претендувати й на світове «золото», але в одній зі спроб надірвала долоню і завершила змагання з травмою.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Млинів Рівненської області.

Фото з альбому О. Маліновської.

«Золото» — Северина

Самбо. Наріта (Японія). Чемпіонат світу. Киянин Ігор Северин (62 кг, бойове самбо) приніс збірній України золоту медаль.

На церемонії нагородження Северина гімн України співала вся наша збірна.

Окрім цієї нагороди, скарбничку команди поповнили ще Марія Остапюк (52 кг, Івано-Франківська/Львівська), Наталія Смаль (80 кг, Чернігівська), Олександр Туровський (82 кг, АР Крим), Олена Сайко (60 кг, Івано-Франківськ), Тетяна Савенко (72 кг, Дніпропетровська область) і Євген Кікіш (100 кг, бойове самбо, Київ), у яких бронзові медалі.

«Динамо» збільшило відрив

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 13-й тур.

21 листопада. «Карпати» — «Шахтар». 0:2. Львів. Стадіон «Україна». 8 900 глядачів. **Рефері** — Швецов (Одеса). **Голи**: Тейшейра,10, Адріано, 22.

22 листопада. «Олімпік» — «Іллічівець». 3:2. Київ. Стадіон імені Віктора Баннікова. 300 глядачів. **Рефері** — Головков (Северодонецьк). **Голи**: Кадимян, 6, Гельзін, 45, Тищенко, 61 — Тотовицький, 28, Яворський, 90+1. **Вилучено** Кулача («Іллічівець», 40, два попередження).

«Дніпро» — «Говерла». 1:1. Дніпропетровськ. «Дніпро-Арена». 5 507 глядачів. **Рефері** — Жабченко (Хмельницький). **Голи**: Калинич, 57 — Каверін, 60. **Вилучено** Калинича («Дніпро», 83, два попередження).

23 листопада. «Металург» (Донецьк) — «Волинь». 1:2. Київ. «Оболонь-Арена». 800 глядачів. **Рефері** — Арановський (Київ). **Голи**: Мораєс, 77 — Сімінін, 24, Ерік, 38.

«Ворскла» — «Зоря». 2:0. Полтава. Стадіон імені Олексія Бутовського. 1 000 глядачів. **Рефері** — Кутаков (Київська область). **Голи**: Гордієнко, 43 (у власні ворота), Ковпак, 76.

«Металург» (Запоріжжя) — «Динамо». 2:4. Запоріжжя. «Славутич-Арена». 4 320 глядачів. **Рефері** — Труханов (Харків). **Голи**: Платон, 50, Ореленсі, 72 — Ярмоленко, 41, Ленс, 56, 90+3, Велозу, 61.

Бомбардири: Гав'єр («Металіст») — 8 м'ячів, Кравець («Динамо»), Калинич («Дніпро»), Ярмоленко («Динамо»), Ерік («Волинь») — по 7.

Атакує «Шахтар».

	В	Н	П	М	О
1. «Динамо»	**9**	**3**	**0**	**27 — 7**	**30**
2. «Дніпро»	**8**	**3**	**1**	**23 — 8**	**27**
3. «Шахтар»	**8**	**1**	**3**	**24 — 7**	**25**
4. «Зоря»	5	3	4	13 — 11	18
5. «Олімпік»	5	3	4	11 — 24	18
6. «Ворскла»	4	5	3	13 — 8	17
7. «Волинь»	5	2	5	18 — 19	17
8. «Металіст»	4	4	3	15 — 15	16
9. «Чорноморець»	3	5	3	12 — 11	14
10. «Металург» Д	3	4	5	14 — 15	13
11. «Говерла»	1	6	5	8 — 15	9
12. «Металург» Зп	2	3	7	10 — 23	9
13. «Іллічівець»	0	3	9	10 — 26	3
14. «Карпати»	**2**	**3**	**7**	**10 — 19**	**0**

Після перерви, пов'язаної з матчами національної збірної, по першому снігу відновилися події на внутрішній арені. Відлили лідеру — київському «Динамо» — збільшити відрив від переслідувачів.

Якщо відверто, то перемога киянам у Запоріжжі далася нелегко. Втім, варто сказати про нинішню ситуацію в «Металурзі». Колектив залишив тренер і ще немає нового офіційного наставника. Либонь, цей факт і те, що суперник, на якого всі налаштовуються максимально і б'ються з усіх сил, додали запоріжцям додаткової снаги. А тут ще й оборона динамівців доволі часто помилялася. Це бувся черговий тур чемпіонату України.

Сенсаційно завершився поєдинок у Дніпропетровську. Там «Говерла» зіграла напрочуд дисципліновано, надійно і самовіддано в обороні. Натомість у футболістів «Дніпра», хоч плач, не клеїлася гра в атаці. В підсумку гості здобули заслужене очко, а господарі втратили два і дозволили «Металургу» забити два м'ячі у ворота іменитого суперника. Але «Динамо», клас якого значно вищий, ніж в опонента, забило удвічі більше.

«Львівське» дербі завершилося перемогою «Шахтаря», який на чужому стадіоні («Україна») виклав переконливіші аргументи, ніж «Карпати». Цей матч швидше нагадував район бойових дій. Адже на трибунах протягом зустрічі палали фаєри і не вщухали вибухи петард...

Сьогодні «гірники» у місті Лева, але вже на «Львів-Арені» зіграють матч Ліги чемпіонів проти іспанського клубу «Атлетик» (Більбао). У разі успіху «Шахтар» практично забезпечить собі місце в плей-оф. Тому, сподіватимемося, львів'яни забудуть про особисті симпатії і прийдуть на стадіон, щоб підтримати чинного чемпіона України.

Ще кілька слів про 13-й тур. Матч «Металіста» і «Чорноморця» перенесено на весну. Спочатку думали грати в Одесі, бо в Харкові міліція побоювалася терактів. А потім вирішили не грати і на полі «Чорноморця», пояснюючи таке рішення можливими сутичками між уболівальниками цих клубів. Це тлумачення особливо здивувало, бо фани «Металіста» і «Чорноморця» завжди дружили між собою.

Фото Євгена КРАВСА (зі Львова, спеціально для «Голосу України»).

«Карлики» вибили стільця з-під тренера збірної

Виконком Болгарського футбольного союзу (БФС) відправив у відставку тренера збірної країни Любослава Пенєва. Причиною такого рішення стали слабкі результати у відбірковому турнірі до Євро-2016 і скандальна нічия (1:1) на своєму полі з командою Мальти, яка позбавила болгар практичних шансів на вихід із групи.

«Ми довго аналізували три роки роботи Пенєва в збірній. Усі погодилися, що цього року в її грі намітився спад, а після гри з Мальтою у збірної майже немає шансів на вихід до фінальної частини Євро-2016», — повідомив президент БФС Борислав Михайлов.

Він додав, що виконком БФС поки що не визначився з кандидатурою нового наставника збірної. Але наголосив, що ним буде болгарський фахівець і почне він роботу з національною до Нового року.

Олександр БІЛИК.

Софія.

Юрій Кузубов і Анна Музичук — чемпіони України!

У Львові завершилися фінали чемпіонату України серед чоловіків та жінок.

Підсумкові результати:

чоловіки — Юрій Кузубов (Краматорськ), Павло Ельянов (Харків) — по 7,5 очка, Антон Коробов (Харків), Руслан Пономарьов (Київ) — по 6,5, Олександр Моісеєнко (Харків), Олександр Арещенко (Львів) — по 6, Василь Іванчук (Львів), Олександр Зубов (Миколаїв) — по 5,5, Юрій Криворучко (Львів) — 4,5, Станіслав Богданович (Одеса), Олександр Зубарєв (Запоріжжя), Олександр Ковчан (Харків) — по 3,5;

жінки — Анна Музичук (Львів) — 6 очок, Наталя Жукова (Одеса) — 5,5, Юлія Осьмак (Київ), Марія Музичук (Львів) — по 5, Інна Гапоненко (Херсон) — 4,5, Ольга Калініна (Тернопіль) — 4, Євгенія Долуханова (Харків) — 3, Віра Тарлєва (Харків), Марія Танцюра (Сімферополь) — по 1,5.

Фото Євгена КРАВСА.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Оксана КАЛУГІНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 38706

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

